

Wiadomości

Nr 50

2/2025

XXXIX rok

Biuletyn informacyjny Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce

z Prowincji

ŚWIĘCENIA DIAKONATU I PREZBITERATU

Istota kapłańskiej służby
to pokora i otwartość na drugiego

30 LAT MISJI W EKWADORZE

Wdzięczność, wspólnota
i misyjne świadectwo

KOMNATA SYNA BOŻEGO

Kompedium nauki
św. Antoniego o Matce Bożej

Życzenia na Wielkanoc 2025

Drodzy Bracia i Siostry,

Niech Tajemnica Zmartwychwstania Pańskiego napełni nasze serca odnowioną wiarą, nadzieją i radością. Niech nigdy nie zabraknie nam pokoju, miłości i błogosławieństwa płynących od Pana. Niech Pasja Chrystusa, zakończona oddaniem życia za nas, staje się inspiracją do nieustannego wzrastania w dobro, pokorze, jedności i zawierzeniu się Bogu.

W tym szczególnym roku łaski, nadziei i odnowy duchowej, kiedy to cały Kościół przeżywa Jubileusz, a my Franciszkanie Jubileusz 800-lecia napisania Pieśni Słonecznej przez św. Franciszka z Asyżu, nie zapominajmy o pięknie i prostocie stworzenia, które wznosi nasze myśli i modlitwy ku samemu Stwórcy. Niech duch św. Franciszka towarzyszy nam w dążeniu do harmonii z Bożym światem.

Niech Zmartwychwstały Chrystus obdarza Nas wszelkim błogosławieństwem, a Jego światło prowadzi ku odnowie życia pełnego nadziei i prawdziwej radości w sercu.

Błogosławionych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

o. Wojciech Kulig OFMConv
minister prowincjalny

Wiadomości

z Prowincji

kwiecień - czerwiec 2025 r.

4

Święcenia
diakonu i prezbiteratu

9

30 lat misji franciszkańskich
w Ekwadorze

40

Daj się porwać
Niepokalanej

44

Ryt franciszkański
„Proprium Missarum”

45

Komnata
Syna Bożego

48

Nie wiem, nie znam się,
zarobiony jestem...

W tym numerze poświęcimy

Święcenia diakonatu i prezbiteratu

W sobotę, 10 maja 2025 r., kościół Świętej Trójcy w Gdańsku stał się miejscem wyjątkowego wydarzenia. Tego dnia odbyły się uroczystości święceń kapłańskich, które zgromadziły licznych braci z Prowincji św. Maksymiliana, rodziny, wiernych oraz przyjaciół wspólnoty.

Święceń udzielał o. bp Piotr Kleszcz OFMConv, który po raz pierwszy w swojej posłudze biskupiej sprawował tę wyjątkową liturgię. Dla wielu była to dodatkowa okazja do modlitwy i wdzięczności za jego niedawne wyniesienie do godności biskupiej.

Podczas uroczystej Mszy świętej o. dk. Adam Dunst przyjął święcenia prezbiteratu, a br. Grzegorz Zabłotny – święcenia diakonatu. Obaj bracia przez lata formacji przygotowywali się duchowo, intelektualnie i duszpastersko do tej ważnej chwili.

W homilii bp Piotr Kleszcz zwrócił uwagę na istotę kapłańskiej służby – pełnej pokory, otwartości na drugiego człowieka i głębokiego zjednoczenia z Chrystusem. Odwołując się do duchowości św. Franciszka z Asyżu, podkreślił także potrzebę życia w prostocie i braterstwie.

Wśród gości nie zabrakło rodziny neoprezbitera, a także licznej delegacji z parafii w Kłajpedzie na Litwie, gdzie o. Adam Dunst posługiwał jako diakon. Grupie tej przewodniczył o. Piotr Stroceń, tamtejszy gwardian i proboszcz. Wspólna modlitwa zjednoczyła także kapłanów z rodzinnej parafii o. Adama w Chwaszczynie, którzy przybyli, by towarzyszyć mu w tym wyjątkowym dniu.

Maja Studzińska

Homilia bp. Piotra Kleszcza

Święcenia diakonatu i prezbiteratu

Prymicje o. Adama Dunsta

W niedzielę, 11 maja 2025 r., w parafii Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Chwaszczynie odbyła się uroczysta Msza święta prymicyjna o. Adama Dunsta. Było to wyjątkowe wydarzenie, przepełnione modlitwą, wzruszeniem i radością, zarówno dla samego neoprezbitera, jak i dla całej wspólnoty parafialnej.

Na uroczystość przybyła licznie zgromadzona rodzina, współbracia z Prowincji św. Maksymiliana, a także przedstawiciele braci franciszkańskiej z Seminarium Franciszkańskiego w Łodzi Łagiewnikach, gdzie o. Adam odbywał swoją formację.

Kazanie prymicyjne wygłosił o. Jacek Korsak, wicerektor seminarium. W swoim poruszającym słowie ukazał głębię i sens powołania kapłańskiego. Zadając pytanie: „Kim jest kapłan i czy warto nim być?”, prowadził zebra-

nych ku refleksji nad istotą służby Bogu i ludziom. Było to kazanie głębokie, pełne ciepła, mądrości i osobistego świadectwa – wielu obecnych nazwało je po prostu pięknym.

Na zakończenie Eucharystii o. Adam udzielał błogosławieństwa prymicyjnego – szczególnego daru, który neoprezbiter może ofiarować wiernym. Ten gest był wyrazem wdzięczności wobec wszystkich, którzy towarzyszyli mu na drodze powołania: rodzinie, formatorom, wspólnocie zakonnej i parafialnej.

Maja Studzińska

Homilia o. Jacka Korsaka

Nadzwyczajna Kapituła Prowincjalna

W dniach 26-28 maja 2025 r. w Domu Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu miała miejsce Nadzwyczajna Kapituła Prowincjalna Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce.

W zgromadzeniu wzięli udział o. Carlos Trovarelli, minister generalny Zakonu, o. Tomáš Lesnak, asystent generalny FEMO, bracia delegacji wybrani w głosowaniu powszechnym oraz zarząd Prowincji minionej i obecnej kadencji. Obradom kapitulnym przewodniczył o. Wojciech Kulig, minister prowincjalny.

Głównym tematem Kapituły była formacja postnowoczesna braci. Ojcowie kapitulni spotkali się z ks. Janem Hadalskim, chrystusowcem, rektorem Wyższego Se-

minarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu. Kolejnym prelegentem i gościem kapituły był ks. prof. dr hab. Mieczysław Polak, dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ks. Mieczysław przedstawił m.in. historię i aktualną sytuację studiów teologicznych na Uniwersytecie w Poznaniu. Nie zabrakło także wizyty braci na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. W czasie wizyty na Uniwersytecie delegacji kapitulni spo-

tkali się z ks. dr Przemysławem Zgóreckim, prodziekanem Wydziału Teologii ds. studenckich i kształcenia, który zaprezentował Wydział i odpowiedział na pytania związane z kształceniem teologicznym na Wydziale.

W dalszej części obrad członkowie Kapituły podjęli uchwały dotyczące formacji postnowicjackiej braci w Prowincji św. Maksymiliana, w tym decyzję o przeniesieniu formacji postnowicjackiej z Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach do Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów w Krakowie z początkiem roku akademickiego 2025/26.

W dalszej części obrad Kapituła dokonała zmian w Statutach Prowincji, które podyktowane są zmianami organizacyjnymi (erekcja klasztoru w Motale oraz zniesienie Kustodii w Kanadzie). Ponadto dodano zapisy wynikające z uchwał Zwyczajnej Kapituły Prowincjalnej z 2024 r. dotyczące mszy św. gregoriańskiej za zmarłych braci oraz powołania komisji prawnej Prowincji oraz dokonano zmiany

w zapisie miejsca formacji postnowicjackiej. Uaktualnione zostały adresy domów Prowincji oraz dopisane zostało Sanktuarium w Zell do punktu nr 74 mówiącego o Sanktuariach, które są pod opieką Prowincji. W Statutach Prowincji dołączono zapis o liczbie delegatów wybieranych na Kapitułę Prowincjalną (30 braci, dziesięciu braci z listy trójdzielnej nie wliczając braci biorących udział w Kapitułach z urzędu).

W czasie Kapituły, zgodnie z uchwałą Kapituły Zwyczajnej, podjęto temat dotyczący mediów. Prelegentem w/w temacie była prof. dr hab. Monika Przybysz z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, pracownik Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa Wydziału Teologicznego. W wystąpieniu zostały przedstawione trzy poziomy komunikacji: ja – komunikacja ze sobą, kontakt z innymi – ja i wspólnota oraz ja jako twórca.

Nadzwyczajną Kapitułę Prowincji zakończono odśpiewaniem „Te Deum”.

a. Piotr Matuś

Kapituła Generalna

203. Zwyczajna Kapituła Generalna Braci Mniejszych Konwentualnych odbyła się w dniach od 1 do 21 czerwca 2025 r. w Seraphicum w Rzymie. Przewodniczył jej minister generalny, o. Carlos Alberto Trovarelli, który został zatwierdzony znaczną większością głosów na drugą kadencję.

Podczas kapituły, 20 czerwca, ekonomem generalnym Zakonu został wybrany o. Leszek Łuczkanin, współbrat z naszej Prowincji. O. Leszkowi z serca gratulujemy i ży-

czymy wielu łask w posłudze ekonomy generalnego i służbie Zakonowi.

Prowincję Gdańską na Kapitule reprezentowali: minister prowincjalny o. Wojciech Kulig, delegaci Prowincji – o. Rafał Zarzycki i o. Robert Leżohupski, przełożeni delegatur – o. Wacław Sokołowski, o. Andrzej Lengenfeld, o. Mirosław Dubiela, o. Piotr Stroceń oraz dwóch braci tłumaczy – o. Tomasz Ryłko i o. Mateusz Stachowski.

Centralne obchody 800-lecia „Pieśni słonecznej”

W dniach 23–25 maja w Kalwarii Paclawskiej odbyły się trzydniowe obchody jubileuszu 800-lecia „Pieśni słonecznej” św. Franciszka z Asyżu. Wzięli w nich udział przełożeni dziesięciu polskich prowincji franciszkańskich oraz przedstawiciele z Czech i Słowacji, a także blisko dwustu braci.

Podczas modlitw i nabożeństw proszono św. Franciszka o wstawiennictwo w trosce o stworzenie, przywracanie harmonii świata i wrażliwość na piękno natury. Bracia dziękowali Bogu za dzieło stworzenia i odkupienia, modląc się w bazylice, przy kaplicach drózkowych i na placu kościelnym, gdzie posadzono dwa jubileuszowe drzewa – Franciszka i Klarę.

Kazania głosili m.in. o. Wojciech Kulig OFMConv, o. bp Damian Muskus OFM oraz o. bp Piotr Kleszcz OFMConv. Uczestnicy poznawali też chrześcijańskie inicjatywy eko-

logiczne, walory przyrodnicze regionu oraz tradycję ziołolecznictwa klasztornej. W programie znalazła się prezentacja książki „Czas wdzięczności” oraz spektakl Teatru „Formica” z Krakowa.

Spotkanie stało się okazją do wspólnego dziękczynienia, refleksji i odnowienia franciszkańskiego przesłania szacunku dla całego stworzenia.

Relacja filmowa

30 lat misji franciszkańskich w Ekwadorze – wdzięczność, wspólnota i misyjne świadectwo

31 maja 2025 r. w Gdańsku odbyły się uroczystości jubileuszowe z okazji 30-lecia misji franciszkańskich w Ekwadorze. To wyjątkowe wydarzenie zgromadziło braci z Polski, Niemiec, Szwecji i Ekwadoru oraz ich rodziny i przyjaciół. Jubileusz stał się okazją do dziękczynienia za trzy dekady franciszkańskiej obecności na ziemi ekwadorskiej, pełnej oddania, prostoty i głoszenia Ewangelii najuboższym.

Organizatorem jubileuszu był br. Robert Kozielski, sekretarz prowincjalny ds. misji, który od lat z oddaniem wspiera i koordynuje działalność misyjną Prowincji. Spotkanie rozpoczęło się od konferencji duchowej pt. „Misyjność franciszkańska”, którą wygłosił o. Rafał Zarzycki, delegat Prowincjała na Szwecję. W swoim wystąpieniu o. Rafał przypomniał, że misyjność nie jest dodatkiem do życia zakonnego, ale jego istotą – wyrazem żywej relacji z Chrystusem i odpowiedzią na wezwanie Kościoła do bycia „dla innych”.

Z naciskiem podkreślił, że misyjność nie oznacza jedynie geograficznego opuszczenia swojego kraju, ale gotowość do wyjścia ku drugiemu człowiekowi – z pokorą, empatią i duchem braterstwa. Wskazał na św. Franciszka jako wzór misjonarza, który nie narzucał Ewangelii siłą, ale ją proponował – życiem, prostotą i miłością. Przypomniał również, że misje franciszkańskie w Ekwadorze to nie tylko działalność duszpasterska, ale

także obecność wśród najuboższych, edukacja, pomoc socjalna i budowanie wspólnoty na fundamentach Ewangelii.

Centralnym momentem obchodów była uroczysta Eucharystia, której przewodniczył o. Wojciech Kulig, minister prowincjalny. W swojej homilii wskazał na misje jako owoc wdzięczności za dar wiary. Nawiązując do fragmentu Ewangelii o posłaniu uczniów, przypomniał, że misjonarz to nie ten, który „ma wszystko”, ale ten, który daje z tego, co sam otrzymał – z łaski, nie z zasługi.

O. Wojciech przywołał konkretne obrazy z pracy franciszkanów w Ekwadorze: codzienne życie wśród prostych ludzi, modlitwa z ubogimi, chrzty dzieci, towarzyszenie umierającym, ale też chwile kryzysu, niezrozumienia i samotności. „Misje uczą pokory, bo pokazują, że nie my jesteśmy bohaterami – to Chrystus działa przez nasze słabości. My mamy tylko być wierni i obecni” – mówił.

Po zakończeniu Mszy świętej wszyscy uczestnicy spotkali się przy wspólnym stole. W atmosferze rodzinnej, pełnej serdeczności i wspólnoty, nie zabrakło wspomnień, anegdot z życia na misjach, śmiechu i łez wzruszenia. Szczególne poruszenie wywołało świadectwo jednej z rodzin, która niedawno odwiedziła braci w Ekwadorze. Mówili o życzliwości, z jaką zostali przyjęci, o ubóstwie, które przeplata się tam z ogromną wiarą, oraz o niezwyklej sile duchowej, jaką emanują bracia pracujący na misjach.

Jubileusz był nie tylko okazją do radosnego świętowania, ale też momentem refleksji nad tym, czym dzisiaj jest misyjność. „Być misjonarzem to nie tylko pojechać daleko – to być blisko ludzi tu, gdzie żyjemy. To żyć Ewangelią

z odwagą i miłością” – podkreślano wielokrotnie w czasie spotkania.

30 lat misji franciszkańskich w Ekwadorze to historia tysięcy spotkań, dziesiątek powołań, wspólnego cierpienia i wspólnej nadziei. To również nieustanne wołanie, byśmy jako wspólnota Kościoła nie zamykali się w sobie, ale odważnie i z miłością wychodzili na peryferie – duchowe, społeczne, ludzkie.

Niech to jubileuszowe świętowanie umocni nas wszystkich – misjonarzy, ich bliskich i tych, którzy ich wspierają – w dalszym dawaniu świadectwa o Chrystusie. W Ekwadorze, w Europie, wszędzie.

Maja Studzińska

Konferencja

Homilia

Relacja filmowa

DNI MORZA

W dniach 27-30 czerwca darłowianie świętowali jedną ze swoich najbardziej rozpoznawalnych lokalnych uroczystości, jaką są Dni Morza. Jak co roku w obchodach swój czynny udział wzięli franciszkanie posługujący w miejscowej parafii pw. św. Maksymiliana M. Kolbego.

Uroczystości zostały zainaugurowane w piątek, 27 czerwca, prelekcją pt. „Święta Barbara – patronka rybaków i ludzi morza”. Spotkanie odbyło się w Miejskiej Bibliotece Publicznej i zostało poprowadzone przez dr hab. Adelę Kuik Kalinowską.

W sobotę, 28 czerwca, uczestnicy Dni Morza mieli okazję wziąć udział w Plażowych Mistrzostwach Budowniczych, Turnieju Koszykówki oraz Festynie Dobrego Wypoczynku z Darłowską Lokalną Organizacją Turystyczną. Tego samego dnia wieczorem na Rynku Miejskim odbyła się inauguracja kina plenerowego, podczas której można było obejrzeć film o intrygującym tytule: „To nie mój film”.

Centralnym dniem uroczystości była niedziela, 29 czerwca. Główne

obchody rozpoczęły się tego dnia od Mszy świętej w intencji „Ludzi Morza”, odprawionej o godz. 16:00 w Kościele pw. św. Maksymiliana Kolbego. Liturgii przewodniczył proboszcz parafii, o. Marek Marcinkowski.

Po Mszy świętej delegacje i zaproszeni goście przy asyście Orkiestry Dętej ze Sławna wzięli udział w przemarszu pod pomnik „Tym, co nie wrócili z morza”. Na miejscu odbyło się złożenie kwiatów, stanowiące symboliczny wyraz pamięci o tych, którzy zginęli na morzu.

O godz. 17:00 rozpoczęła się parada jachtów i jednostek pływających. W tym czasie proboszcz o. Marek Marcinkowski, burmistrz Darłowa Arkadiusz Klimowicz oraz dyrektor szkoły morskiej Magdalena Miszke tradycyjnie wsiedli wspólnie na pokład statku Szkoły Morskiej „Franek”, żeby razem wrzucić do morza wieńiec pamięci.

Na zakończenie niedzielnych obchodów, przy latarni morskiej odbył się koncert szant w wykonaniu zespołu „Niezbędny Balast”.

W niedzielę uczestnicy Dni Morza równolegle mogli obejrzeć roze-

fot. UM Darłowo

grany na Stadionie Miejskim Turniej piłkarski o Puchar 75-lecia MKS Darłovia oraz zorganizowany w Darłównie Wschodnim Turniej Siatkarski z KS „Stocznia Darłowo”.

Tegoroczne Dni Morza zakończyły się w poniedziałek, 30 czerwca, wędkarskim spotkaniem integracyjnym w Darłównie Zachodnim.

a. Pióro Kurek

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSTUSA

W czwartek, 19 czerwca, nasza parafia w Darłowie uroczystie obchodziła Boże Ciało. Po Mszy świętej wyruszyliśmy w procesji eucharystycznej ulicami miasta, publicznie wyznając naszą wiarę i dziękując za obecność Chrystusa w Eucharystii.

Przy czterech ołtarzach zatrzymaliśmy się na modlitwę i słuchanie Ewangelii. W procesji uczestniczyli licznie parafianie, dzieci komunijne, ministranci, osoby niosące sztandary i feretrony, a także mieszkańcy i goście Darłowa. To był piękny czas wspólnej modlitwy, świadectwa i jedności.

WYJAZD NA GÓRĘ POLANOWSKĄ

Dzieci komunijne i rocznicowe wraz z rodzicami wzięły udział w wyjątkowej pielgrzymce na Górę Polanowską – malownicze, leśne miejsce znane z kaplicy Matki Bożej Bramy Niebios. Wspólny wyjazd stał się okazją do modlitwy, odpoczynku i rodzinnej integracji.

Spotkanie rozpoczęło się wspólną modlitwą oraz Mszą świętą, po której na uczestników czekało ognisko. Nie zabrakło śpiewu, gier i zabaw, które wniosły wiele radości i pozwoliły na pogłębienie wspólnotowych więzi.

Sprzyjająca pogoda i serdeczna atmosfera sprawiły, że dzień ten zapisał się w pamięci wszystkich uczestników jako czas pełen wdzięczności, modlitwy i wspólnej radości.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

W naszej parafii odbyło się kolejne nabożeństwo fatimskie, podczas którego z wiarą i ufnością powierzyliśmy Matce Bożej wszystkie intencje naszych serc.

Po wspólnej modlitwie różańcowej w kościele wyruszyliśmy w procesji z figurą Matki Bożej Fatimskiej ulicami naszego miasta – Darłowa. Niosąc świece i odmawiając kolejne dziesiątki różańca, dawaliśmy publicznie świadectwo naszej wiary i miłości do Maryi.

W nabożeństwie wzięło udział wielu parafian, dzieci, młodzieży, a także gości odwiedzających nasze miasto.

„TAJEMNICA MIŁOŚCI” – ADORACJA DLA MŁODZIEŻY

W Kościele Mariackim w Darłowie odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu dla młodzieży pod hasłem „Tajemnica Miłości”. Był to wyjątkowy wieczór ciszy, modlitwy i spotkania z Jezusem ukrytym w Eucharystii.

Przy nastrojowej oprawie muzycznej i w atmosferze skupienia młodzi mieli okazję zatrzymać się, wyciszyć oraz powierzyć Jezusowi swoje troski, pragnienia i dziękczynienia. Rozważania prowadziły do odkrycia istoty Bożej miłości – tej, która daje życie i przemienia serca.

PROCESJA Z PALMAMI

W Niedzielę Palmową wspólnota naszej parafii uczestniczyła w uroczystej procesji z palmami, która rozpoczęła się przy kościele św. Jerzego i zakończyła w Kościele Mariackim w Darłowie.

Z radością i modlitwą, niosąc palmy – symbole zwycięstwa i pokoju – wierni przeszli ulicami miasta, wspominając tryumfalny wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Procesji przewodniczył o. Stanisław Piankowski, a liczny udział dzieci, młodzieży i rodzin nadał wydarzeniu wyjątkowy charakter wspólnoty.

Po dotarciu do Kościoła Mariackiego została odprawiona uroczysta Msza święta z czytaniem Męki Pańskiej, która rozpoczęła obchody Wielkiego Tygodnia.

a. Adrian Zalewski

DROGA KRZYŻOWA W PLENERZE

Ze względu na remont kościoła w Dobrej – nabożeństwa Drogi Krzyżowej przez Wielki Post, a także w Wielki Piątek, odbywały się na zewnątrz kościoła.

REKOLEKCJE DLA DZIECI

Od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy odbyły się rekolekcje dla dzieci i młodzieży ze Szkoły Podstawowej w Dobrej. Dwa dni rekolekcji zostały przeprowadzone w szkole, a ostatni dzień w kościele. Rekolekcje poprowadził Bartek Jaskot z Zespołem.

WARSZTATY DLA SENIORÓW

W klasztorze w Dobrej, będącym jednocześnie Oddziałem Domu św. Maksymiliana M. Kolbego, 5 kwietnia odbyły się warsztaty dla seniorów – i nie tylko – prowadzone przez panią Beatę Maliszewską. Uczestnicy wykonywali wyjątkowe obrazy z mchu i kory.

BIEG ZMARTWYCHWSTANIA

W Poniedziałek Wielkanocny w Wołczkowie rozpoczął się Bieg Zmartwychwstania. Po powitaniu uczestników i krótkim słowie inicjatora wydarzenia, pana Marka, minutą ciszy uczczono odejście do Domu Ojca Papieża Franciszka. Następnie pan Bogusław poprowadził wspólną rozgrzewkę, po której biegacze wyruszyli w stronę Dobrej, na plac przy kościele. W wydarzeniu wzięło udział około 150 osób.

REMONT KOŚCIOŁA

Po Świętach Wielkanocnych rozpoczęto budowę kaplicy tymczasowej, ponieważ ze względu na remont posadzki kościół musiał zostać zamknięty. Kaplica została wzniesiona z 12 kontenerów i szybko stała się miejscem modlitwy wspólnoty. To właśnie w niej odbyły się uroczystości Pierwszej Komunii Świętej oraz udzielenia Sakramentu Bierzmowania.

a. Roman Ziola

JERYCHO I GOLGOTHA

„Jerycho to chyba mój ulubiony polski zespół, wykonujący muzykę dawną” – mówi rektor kościoła Świętej Trójcy, o. Mateusz Stachowski. – „Kiedy dowiedziałem się, że będę przełożonym w Gdańsku, od razu pomyślałem o dwóch zespołach, które chciałbym zaprosić. Pierwszy to Arka Noego (koncert odbył się w grudniu ubiegłego roku), a drugi to właśnie Jerycho.”

Zespół wystąpił w kościele Wierzy Pańskiej 5 kwietnia o godz. 19.00 i zaprezentował przede wszystkim utwory ze znakomitej płyty „Golgotha”. Dzięki uprzejmości Bartosza Izbińskiego, prowadzącego zespół, zebrani we franciszkańskim kościele mogli usłyszeć nie tylko niesamowite harmonie mocnych męskich głosów, ale także brzmienie dawnych instrumentów. Opinie uczestników muzycznego wieczoru były jednoznaczne: niezapomniane chwile i to nie tylko pod względem muzyki: Jerycho swoim występem zaprosił także do modlitwy serca. Był to pierwszy koncert zespołu w Gdańsku.

NOCNA DROGA KRZYŻOWA

W nocy z 11 na 12 kwietnia z franciszkańskiego klasztoru w Gdyni wyruszyła doroczna Nocna Droga Krzyżowa, organizowana przez duszpasterstwo akademickie San Damiano. Wędrówka rozpoczęła się Mszą świętą o godz. 18.00. Pątnicy, których zebrało się około 50, mieli do przejeżdżania 28 km drogą, która wiodła ulicami, przez las i plażę. Punktem docelowym był klasztor w Gdańsku, gdzie oczekiwał wszystkich o. Karol Wesołowski z gorącą herbatą i drobnym poczęstunkiem.

DZIEŃ SKUPIENIA FZŚ

12 kwietnia 2025 r. w gdańskim konwencie odbył się Wielkopostny Dzień Skupienia wspólnot Franciszkańskiego Zakonu Świeckich Regionu Gdańskiego. Organizatorem i gospodarzem była lokalna wspólnota. Najpierw w kaplicy św. Anny odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu, później Droga Krzyżowa, w czasie której fragmenty biblijne zostały wspaniale połączone z tekstami św. Franciszka. Zaraz potem, o godz. 12.00, modliliśmy się na Mszy świętej, w czasie której homilię wygłosił o. Mateusz Stachowski, asystent duchowy lokalnej wspólnoty FZŚ.

Po modlitwie przyszedł czas agapy - w salce klasztornej, przy pięknie przygotowanym stole, goście, którzy przybyli z kilku różnych miast i z kilku gdańskich parafii, mogli się posilić, a przede wszystkim spędzić braterski czas.

LECTIO DIVINA

12 kwietnia, w sobotni wieczór przed Niedzielą Palmową, w salce klasztornej odbyło się ostatnie w czasie tegorocznego Wielkiego Postu spotkanie biblijne: „Lectio divina u franciszkanów”. Spotkania prowadzone przez o. Mateusza Stachowskiego, który z pasją opowiadał o czytaniach mszalnych na kolejne niedziele, gromadziły sporą grupę miłośników Słowa Bożego. To wyraźny sygnał, że wierni poszukują takich spotkań z Biblią. Szczególne podziękowania należą się o. Piotrowi Pliszce, który poprowadził spotkanie w sobotę 29 marca, podczas gdy o. Mateusz głosił rekolekcje w Wilnie.

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY

Niezwykle aktywna wspólnota FZŚ działająca przy gdańskim klasztorze zorganizowała kiermasz świąteczny, który odbył się w Niedzielę Palmową. Kiermasz oferował przede wszystkim palemki, a także ozdoby na wielkanocny stół i piękne kartki świąteczne – wszystko wykonane własnoręcznie. Cały dochód został przeznaczony na osoby ubogie i potrzebujące.

OKTAWA WIELKANOCY

Triduum Paschalne zakończyliśmy w kościele Świętej Trójcy uroczystymi Nieszporami o godz. 17.00. Jednak przez cały tydzień wielkanocny świętowaliśmy zmartwychwstanie Pana. We wtorek 22 kwietnia o godz. 19.00 w kaplicy św. Anny odbył się wieczór uwielbienia z modlitwą o uwolnienie, który tradycyjnie zgromadził wiele osób. W piątek 25 kwietnia wraz ze Scholą Gregoriana Gedanensis śpiewaliśmy Nieszpory w kościele Wierzy Pańskiej, zaś w sobotę 26 kwietnia, w salce klasztor-

nej, o. Mateusz Stachowski wyjaśniał czytania na 2. niedzielę Wielkanocy w ramach spotkania „Lectio divina u franciszkanów”.

ŚWIĘCENIA DIAKONATU

W sobotę 10 maja w kościele Świętej Trójcy odbyły się święcenia, które z rąk J. Eks. o. Piotra Kleszcza, przyjął o. Adam Dunst i br. Grzegorz Zabłotny, od wielu lat związany z naszym klasztorem. Wcześniej, od poniedziałku 5 maja, brat Adam i Grzegorz wraz z braćmi Michałem i Piotrem z prowincji warszawskiej, przygotowywali się do przyjęcia sakramentu święceń w czasie rekolekcji, które odbyły się w Zduńskiej Woli, a które poprowadził rektor naszego kościoła, o. Mateusz Stachowski.

Święcenia w naszym kościele to wielkie wydarzenie! Jesteśmy za nie Panu Bogu wdzięczni z całego serca.

INTENSYWNY MAJ

W maju nie zwalniamy duszpasterskiego tempa! W poniedziałek 12 maja modliliśmy się na kolejnym wieczorze uwielbienia z modlitwą o uwolnienie, we wtorek zaś na comiesięcznych Nieszporach śpiewanych przez zespół Schola Gregorian Gedanensis. Tego też dnia odbyło się spotkanie w hospicjum „Pomorze dzieciom”, które zapoczątkuje, być może, naszą współpracę. W sobotę zaś, 17 maja, nasz kościół Świętej Trójcy otwarty był do późnych godzin nocnych w ramach „Nocy muzeów”. Poza oglądaniem pięknego wnętrza posłuchać można także było muzyki organowej, którą prezentował prof. Andrzej Szadejko.

Wieczór
uwielbienia
z modlitwą o
uwolnienie

J 10,10 Ja przyszedłem po to,
aby owce miały życie,
i miały je w obfitości.

PEŁNA LODÓWKA

W piątek 16 maja lodówka św. Franciszka, która stoi przy klasztorным murze na ul. Świętej Trójcy, zappełniła się znakomitym jedzeniem. Stało się tak dzięki wspólnocie akademickiej San Damiano. Młodzież, pod okiem duszpasterza o. Karola Wesołowskiego, przygotowała całą górę kanapek.

PONIEDZIAŁEK

12 MAJA

GODZ. 19.00

gdańscy franciszkanie
pokój i dobro

CO JEST SUKCESEM?

23 maja w gdańskim Dworze Uphagena odbyła się konferencja duszpasterstwa przedsiębiorców Talent, poświęcona sukcesowi. Otwierając konferencję wygłosił o. Mateusz Stachowski, który omówił sukces w ujęciu biblijnym.

ORGANY PLUS

W środę 28 maja o godz. 19.00 w kościele Świętej Trójcy rozpoczął się kolejny festiwal Organy Plus. Zgodnie z intencją organizatorów przenosi on „w czasie i przestrzeni najpełniej, jak to tylko jest możliwe, abyśmy poczuili namacalną wspólnotę z naszymi antenatami, abyśmy wzmocnieni ich doświadczeniami i przykładem nie ulegali zniechęceniu i mężnie stawiali odpór przeciwnościom współczesnego świata”. W naszych murach przez kolejne dni (29 i 31 maja oraz 1 czerwca) brzmiała muzyka, która rzeczywiście poruszała serca. Całość od lat organizuje niezwykła postać, człowiek wielu talentów i przyjaciół franciszkanów, prof. Andrzej Szadejko, który sam także raczy uczestników festiwalu swą muzyczną wirtuozerią. Szczegółowy plan koncertów i więcej szczegółów można znaleźć na stronie <https://www.organyplus.com>.

KATECHEZY O ŚW. FRANCISZKU

W czasie wielkich franciszkańskich jubileuszy nasz klasztor stara się organizować katechezy ukazujące postać św. Franciszka. Do tej pory odbył się cykl „Światło w ciemności”, ukazujący mniej znane chwile z życia Biedaczyny z Asyżu. Na jesień zaplanowaliśmy cykl omawiający Pieśń Słoneczną, zaś 9 czerwca o godz. 19.00 o. Robert Wołyniec, wikariusz Prowincji, wygłosił konferencję zatytułowaną: „Duch Święty w życiu św. Franciszka”.

ODPUST NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY

Tegoroczny odpust w gdańskim kościele był nieco inny od wcześniejszych. Przede wszystkim pierwszy raz od wielu lat nie było wcześniejszego rektora kościoła, o. Tomasza Janka, który decyzją Ministra prowincjalne-

go został przeniesiony do klasztoru w Gnieźnie. Po drugie obecny rektor, decyzją tego samego Ministra prowincjalnego, od 1 czerwca brał udział w Kapitułce Generalnej Zakonu w Rzymie. Nie było więc wiadome, czy odpust odbędzie się z udziałem rektora, skoro owa kapituła miała trwać trzy tygodnie. Wszystko jednak udało się zorganizować i o. Mateusz przyleciał do Gdańska na dwa dni. Jego nieobecność przed samym odpustem podkreśla jednak ważną rzecz: wszystko zostało wspaniale przygotowane przez wspólnoty działające przy gdańskim konwencie, pod okiem o. Karola Wesołowskiego, z pomocą braci z Domu św. Maksymiliana. Po pięknej Mszy świętej o godz. 12.00 na dziedzińcu klasztornym odbył się kiermasz odpustowy, wraz z obfitym poczęstunkiem dla

wszystkich uczestników. W wigilię uroczystości Najświętszej Trójcy zaśpiewaliśmy uroczyste Nieszpory, które wykonała Schola Gregorian Gedanensis.

MASTERWORK

W niedzielę 22 czerwca o godz. 19.00 w naszym kościele odbył się koncert zespołu Masterwork, pod batutą Martina Sedeka. Głównym punktem programu był cykl polskich pieśni wojskowych zebranych przez Dereka Mylera. W repertuarze znalazły się także utwory amerykańskich kompozytorów, pieśni afroamerykańskie oraz chóralne aranżacje muzyki Chopina. „Masterwork Chorus” to jeden z czołowych chórów w rejonie Nowego Jorku, znany m.in. z corocznych wykonań „Mesjasza” Haendla w Carnegie Hall. W tym roku chór świętuje swoje 70-lecie z tournée po Polsce, występując w Warszawie, Krakowie i Gdańsku.

o. Mateusz Stachowski

"... A SERCE ZMIĘKNIE"

W niedzielę, 6 kwietnia o godz. 14.00, w naszej świątyni odbył się pasyjny mikrokoncert. W czasie Wielkiego Postu wierni mogli wsłuchać się w wybrane arie i chorały z Pasji według św. Jana J.S. Bacha. Utwory zabrzmiały w wykonaniu solistów: Katarzyny Ćwik (sopran), Ewy Thomas-Wojdat (alt), Tomasza Raff (bas), kameralnego zespołu instrumentalnego oraz chóru Symfonia pod dyрекcją Bogny Świłło.

KONCERT „STABAT MATER”

W poniedziałek, 14 kwietnia o godz. 19.00, odbył się wyjątkowy koncert „Stabat Mater” G.B. Pergolesiego w wykonaniu uczniów i pedagogów Szkoły Muzycznej I i II st. im. Z. Noskowskiego w Gdyni.

Na scenie zaprezentowała się młodzież z klasy śpiewu solowego pań Bogny Forkiewicz i Moniki Sendorowskiej, klasy organów pana Karola Hilla, a także z zespołu wokalnego prowadzonego przez panią Martę Płocką. Całość poprowadził ceniony aktor Teatru Muzycznego w Gdyni – pan Marek Sadowski.

Koncert stał się piękną okazją do modlitewnej zadumy i duchowego rozpoczęcia Wielkiego Tygodnia.

„UNQUIET HEART”

W niedzielę, 11 maja o godz. 14.00, w ramach cyklu Niedzielny Mikrokoncert u Franciszkanów odbył się koncert monograficzny kompozytorki Katarzyny Brochockiej. Wystąpili: Tomasz Raff (bas) oraz Karol Kowal (kontrabas), prezentując utwory z najnowszej płyty artystki Brochocka – Unquiet Heart, której premiera miała miejsce 27 czerwca.

Tytułowe „niespokojne serce” symbolizuje rozdarcie między afektem a intelektem, a cały program koncer-

tu zakorzeniony był w duchowej lekturze Pisma Świętego. Kompozytorka podkreśla, że jej muzyka czerpie z biblijnej symboliki serca – pełnego dramatów i tęsknoty, ale także nadziei na Boską interwencję i pokój.

Podczas koncertu zabrzmiały m.in. „Soliloquia” na kontrabas solo oraz „Psalmy” na głos basowy i kontrabas.

Wydarzenie odbyło się pod patronatem medialnym Polskiego Centrum Informacji Muzycznej POLMIC.

„W DUCHU I W PRAWDZIE”

W czwartek, 19 czerwca, w uroczystość Bożego Ciała, franciszkański kościół św. Antoniego w Gdyni wypełnił się po brzegi wiernymi, którzy przyszli, by uczestniczyć w wyjątkowym koncercie uwielbienia zatytułowanym „W Duchu i w Prawdzie”.

Wieczorne wydarzenie poprowadził zespół pod dyрекcją Bogny Świłło, znanej i cenionej dyrygentki. W atmosferze modlitwy i skupienia,

ale też radości i wspólnoty, zabrzmiały pieśni uwielbienia, które poruszały serca i zachęcały do głębokiego przeżywania obecności Boga.

Wierni aktywnie włączali się w śpiew, tworząc jedność, której trudno było nie zauważyć. Atmosfera modlitwy udzielała się wszystkim obecnym.

Koncert „W Duchu i w Prawdzie” był nie tylko artystycznym wydarzeniem, ale przede wszystkim głębokim doświadczeniem wiary. Wpisując się w uroczystość Bożego Ciała, stanowił piękne dopełnienie dnia, który w Kościele katolickim koncentruje się na obecności Chrystusa w Eucharystii.

W połowie koncertu o. Paweł Blok, misjonarz, podzielił się swoim świadectwem i doświadczeniem pracy w Kazachstanie.

Dla wielu uczestników był to wieczór, który pozostanie w sercu na długo – jako czas wspólnoty, modlitwy i prawdziwego uwielbienia Boga.

fot. Agnieszka Potocka

SREBRNA NAGRODA

Chór Symfonia wrócił z Wejherowa ze srebrną nagrodą, gdzie wziął udział w XXVI Ogólnopolskim Festiwalu Pieśni o Morzu. Niedawno śpiewacy zaśpiewali podczas Festiwalu Pieśni Chóralnej w Czersku zdobywając Grand Prix i złoty dyplom. Serdecznie gratulujemy dyrygent Bognie Swiło i wszystkim chórzystom, zapraszając zainteresowanych

śpiewem chóralnym w szeregi chóru.

Próby odbywają się we wtorki i piątki o godz. 18.00-20.00 w salce pod kościołem.

CZERWCOWE SPOTKANIA

22 czerwca o godz. 14.00 w Parafii św. Antoniego odbyła się prelekcja Mariusza Dzierżawskiego poświęcona edukacji zdrowotnej. Spotkanie cieszyło się dużym zainteresowaniem

i było okazją do poszerzenia wiedzy w tej ważnej dziedzinie.

Tydzień później, 29 czerwca na Wzgórzu św. Maksymiliana, swoje świadectwo wiary dała Marta Przybyła, autorka książek. Jej wystąpienie było poruszającym świadectwem życia i doświadczenia Boga.

ODPUST

ŚW. ANTONIEGO Z PADWY

W piątek, 13 czerwca, wspólnota parafii obchodziła uroczystość odpustową ku czci swojego patrona – św. Antoniego Padewskiego. Wierni mogli otrzymać tradycyjny chlebek św. Antoniego oraz poświęcić przyniesione lilie. Po Mszach świętych o godz. 16.00 i 18.00 w salce parafialnej czekał na wszystkich poczęstunek – kawa i ciasto.

Kazanie podczas głównej Mszy odpustowej wygłosił o. Robert Wołyniec, wikariusz Prowincji.

Świętowanie miało swoją kontynuację w niedzielę, 15 czerwca, po Mszy świętej o godz. 11.30. Na dziedzińcu przed klasztorem przygotowano atrakcje dla dzieci i rodzin – słodkości, kawę oraz wspólne zabawy, które w radosnej atmosferze dopełniły odpustowe uroczystości.

a. Marek Dopieralski

GNIEZNO

gniezno.franciszkanie.pl

ODPUST BŁ. JOLENTY

16 czerwca br., w naszym gnieźnieńskim sanktuarium błogosławionej Jolanty (którą gnieźniacy zwą z łaciny Jolentą), miały miejsce wydarzenia związane z odpustem.

Uroczysta Msza święta była celebrowana o godz. 18.00. Co godne zauważenia, idąc za zachętą naszego Ministra generalnego, od owego dnia powróciliśmy do zwyczaju odprawiania poniedziałkowych Mszy świętych „versus Deum” w kaplicy bł. Jolenty. Dziś ta przestrzeń liturgiczna, od około 100 lat, stanowi nawę boczną naszej gnieźnieńskiej świątyni. Msze święte w tym miejscu będą odprawiane w poniedziałki o godz. 9:00 i 18:00, jako że w tych godzinach po Mszy świętej ma miejsce zwyczajowe nabożeństwo wobec relikwii Błogosławionej.

Kazanie na Mszy świętej odpustowej wygłosił o. Dariusz Dawidowski. Kaznodzieja, któremu bliską jest osoba bł. Jolenty, ukazał Patronkę dnia jako świętą „zwyczajną”, w której życiu zasadniczo nie miały miejsca wydarzenia o charakterze cudownym. Jako główną cechę znamionującą życie bł. Jolenty o. Dariusz ukazał jej

zwykłą troskę o własną rodzinę. Opisał też Błogosławioną jako kobietę silną, mającą m.in. realny wpływ na poczynania małżonka oraz życie społeczne.

Po Mszy świętej p. Krzysztof Zalaszewski zaprezentował nową publikację związaną z tą wielkopolską księżną i błogosławioną. Książka „Błogosławiona Jolanta” wpisuje się w cykl wydawniczy pt. „Skuteczni święci - więcej niż modlitewnik” publikacji przygotowywanych przez Edycję św. Pawła. W 2027 r. przypada 200. rocznica beatyfikacji węgierskiej królowej. Książka jest elementem przygotowań do tego Jubileuszu.

Ta niewielka, ale pięknie wydana i treściwa pozycja nakreśla postać Błogosławionej, która, naśladując św. Franciszka, dążyła do prawdziwego szczęścia. Publikacja zawiera życiorys Błogosławionej oraz modlitwy utrwalone zwyczajem.

Przypomnijmy: mała węgierska królowa w połowie XIII w. przybyła do Krakowa, do swojej siostry św. Kingi. Została wydana za mąż za księcia wielkopolskiego Bolesława Pobożnego. Doczekali się trzech córek. Po śmierci współmałżonka, przenik-

nięta charyzmatem św. Franciszka, Jolanta wstąpiła do klarysek. Osiedła w Gnieźnie, w klasztorze, o którego uposażenie zabiegała u swojego wychowawcy i przyszłego króla Polski Przemysła II. Niedługo przed odejściem do wieczności miała wizję (jedyną w swoim życiu) ubiczowanego Jezusa, która później stała się częstym motywem wielu jej wyobrażeń.

Błogosławiona Jolenta jest m.in. patronką chrześcijańskich matek i rodzin. Jako taka jest regularnie czczona w naszym sanktuarium. Od niedawna czciciele mają możliwość pisać na wyłożonych kartkach swoje prośby i podziękowania do bł. Jolenty, które są wyczytywane podczas co poniedziałkowego nabożeństwa. Z inicjatywy wiernych, od początku tego roku duszpasterskiego w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca o 17.30, wobec relikwii Błogosławionej, jest odmawiany Różaniec, a po nim Msza święta w intencji wynagradzającej za grzechy aborcji, z prośbą w intencji rodzin i życia poczętego.

NOWE INICJATYWY - WERYFIKACJA

Pół roku temu, informując o aktualnościach z klasztoru w Gnieźnie, pisałem o pewnych nowych, oddolnych zjawiskach. Ich przyjęcie przez nas jest próbą odpowiedzi na komunikowane przez wiernych potrzeby. Z inicjatywy wiernych zaistniało u nas pięć grup, które po dzień dzisiejszy funkcjonują.

Franciszkańska Grupa Biblijna – powstała po części z inicjatywy duszpasterza. Z pewną przerwą, spotyka się po dzień dzisiejszy raz w tygodniu. Wytrwałość i reaktywacja grupy w połowie roku duszpasterskiego stanowią o determinacji grupy i samego duszpasterza.

Ruch Światło-Życie – wspólnota młodzieży związana z Oazą diecezjalną przylgnęła do nas na początku roku duszpasterskiego. Na co dzień angażują się we własnych parafiach, choć i u nas sporadycznie daje się zauważyć ich obecność. Obecnie grupa liczy około 20 osób.

Bł. Jolenta, jest czczona w naszym Sanktuarium m.in. jako patronka ro-

dzin. Od początku tego roku duszpasterskiego w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca po Mszy świętej wieczornej, w kaplicy Błogosławionej Jolenty, gromadzi się kilkoro wiernych odmawiających Różaniec w intencji rodzin i ochrony życia poczętego. W tej też intencji sprawowana jest Msza święta poprzedzająca tę modlitwę różańcową. Zainicjowana w ten sposób aktywność również okazała się trwała.

Raz w tygodniu, w czwartki po Mszy świętej wieczornej i nabożeństwie ku czci Matki Bożej Pocieszenia Pani Gniezna, w kościele spotyka się grupa kilku osób na Różańcu w języku łacińskim. Czas pozytywnie zweryfikował zapal uczestników – spotykają się oni regularnie, choć bez asystencji duszpasterza.

W odpowiedzi na potrzeby tej ostatniej grupy i osób spoza niej, inaugurowaliśmy też szkółkę języka łacińskiego. Spotkania odbywają się raz w tygodniu i gromadzą około 10 osób. Przez ten rok duszpasterski uczestnicy nauczyli się modlitw łacińskich właściwych Różańcowi oraz kilku innych, a także – częściowo – Mszy świętej. W ramach tej szkółki jest też inicjatywa łaciny mówionej; na zajęcia uczęszczają cztery osoby z tej grupy.

Weryfikacja determinacji osób, które na początku roku poprosiły nas o otwarcie drzwi wypadła zasadniczo pozytywnie i dobrze rokuje na przyszłość. Nadchodzący nowy rok duszpasterski będzie drugim „sitem” dla wytrwałości wiernych w podjętych inicjatywach.

a. Krzysztof Bartosz

KOSZALIN

koszalin.franciszkanie.pl

BOŻE CIAŁO

19 czerwca obchodziliśmy uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa popularnie zwaną Bożym Ciałem. W tym roku po Mszy świętej o godz. 10.00, której w naszym kościele przewodniczył biskup administrator Krzysztof Zadarko, wyruszyła procesja w stronę katedry. Oprócz kapłanów z naszej i katedralnej parafii przy ołtarzu stanęli również księża z seminarium duchownego.

W homilii biskup poruszył temat głodu, wskazując na potrzebę troski o tych, którym brakuje chleba powszedniego. Biskup zachęcił do re-

fleksji, swoistego rachunku sumienia z konsumenckiego podejścia do żywności, z nadmiernego kupowania, marnowania jedzenia i wyrzucania go. Ale przypomniał też, że Eucharystia jest darem samego nieba, który bierze się z męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Dlatego biskup upomniął się również o ludzi głodnych duchowo, czy wręcz pustki duchowej. Zachęcał, by tak jak Pan Jezus „przymuszać” ludzi oddalonych od Boga do wejścia na Jego ucztę. Mówił: Czujemy dzisiaj przynaglenie Jezusa, aby wszyscy mogli przyjść i przeproszać za brak wiary, za zaparcie się,

za bluźnierstwa, za świętokradztwa. Niech Pan Bóg przyjmie dzisiaj nasze wspólne „przepraszam” za wszystkie powody, które sprawiły, że wśród nas nie ma tych, którzy tu powinni być. Zbawienie jest przygotowane dla wszystkich.

Zgodnie z pasterską zachętą i zapowiedzią wyruszyliśmy przy słonecznej pogodzie w procesji wiodąc ulicami naszej parafii, gdzie pierwszy ołtarz był przy naszym franciszkańskim kościele, drugi przy grekokatolickiej konkatedrze Eparchii Wrocławsko-Koszalińskiej, czyli popularnie zwanej cerkwi grekokatolickiej. Kolejny ołtarz na styku parafii franciszkańskiej i katedralnej, a ostatni przy pomniku św. Jana Pawła II przy matce kościołów diecezji.

br. Zbigniew Maria Jaskowski

KWIDZYN

kwidzyn.franciszkanie.pl

„NOWE ŻYCIE”

W dniach od 28 do 30 marca w Kwidzynie, przy naszej parafii, odbyły się kerygmataczne rekolekcje ewangelizacyjne „Nowe Życie” prowadzone przez wspólnotę charyzmatyczną Ekipa dla Jezusa działającą przy parafii św. Doroty w Licheniu Starym. Rekolekcje rozpoczęły się wspólną kolacją w piątkowy wieczór, a zakończyły niedzielą eucharystią. W kursie uczestniczyło 21 osób, w tym ze wspólnot naszej parafii Odnowy w Duchu Świętym, Neokatechumenatu, Betanii. Czas rekolekcji był wypełniony konferencjami, świadectwami życia prowadzącymi, adoracją Najświętszego Sakramentu oraz Eucharystią z homilią sprawowaną przez o. Edwarda Sobolewskiego. Kurs Nowe Życie to coś o wiele więcej niż rekolekcje - to intensywny czas, w którym mogliśmy wysłuchać inspirującego i praktycznego naucza-

nia przepelnionego świadectwami świeckich osób doświadczonych bliskością Boga. Pozwoliły zapoznać się z żywymi przykładami uzmysławiającymi najważniejsze prawdy życia duchowego. Były okazją do podjęcia konkretnych decyzji duchowych, które prowadzą do „zmiany biegu użycia”.

UROCZYSTOŚĆ ODPUSTOWA KU CZCI ŚWIĘTEJ TRÓJCY

Jak co roku nasza parafia przeżywała wyjątkowy czas łaski podczas uroczystości odpustowej ku czci Świętej Trójcy, połączony z animacją misyjną. Było to nie tylko święto duchowe, lecz także moment wspólnotowego świętowania i wzmacniania naszej parafialnej tożsamości.

Z radością gościliśmy ojców z delegatury ekwadorskiej: o. Michała Paga, który wygłosił głębokie i poruszające kazanie odpustowe, oraz neoprezbi-

tera o. Oskara Gaóna, który z wielką otwartością dzielił się świadectwem swojego powołania i misyjnej drogi.

Po Mszy świętej wierni zostali zaproszeni na parafialny festyn, który odbywał się na placu przykościelnym. Rozstawiono tam namioty wspólnot parafialnych: Caritas, Rycerstwa Niepokalanej, Odnowy w Duchu Świętym oraz stanowisko br. Roberta Kozielskiego – asystenta misyjnego naszej Prowincji. Wspólnoty oferowały ciekawe materiały, rozmowy oraz możliwość włączenia się w ich działania.

W godzinach popołudniowych otwarta została specjalna strefa dla najmłodszych. Kolorowe dmuchańce, animacje oraz zabawy prowadzone przez wolontariuszy przyniosły wiele radości dzieciom i ich rodzicom, tworząc atmosferę rodzinnej bliskości i wspólnego świętowania.

o. Lukasz Nawkielisz

LĘBORK

lebork.franciszkanie.pl

REKOLEKCJE DLA MŁODZIEŻY

W dniach 7-9 kwietnia w trzech lęborskich szkołach należących do naszej parafii odbyły się rekolekcje szkolne, które poprowadził zespół Uwielbiamy! Przez dwa dni młodzież uczestniczyła w świadectwach i wspólnym uwielbieniu Boga poprzez śpiew. Tradycyjnie ostatniego dnia wszyscy zgromadzili się w kościele na wspólnej Eucharystii.

DROGA KRZYŻOWA

Podobnie jak w wielu innych miastach Polski, 11 kwietnia ulicami Lęborka przeszła Droga Krzyżowa. Rozważania, oparte na nauczaniu św. Jana Pawła II, przypomniały uczestnikom głębię misterium cierpienia i miłości.

Jeden z uczestników nabożeństwa przygotował profesjonalny film, który można obejrzeć na profilu Sanktuarium na Facebooku.

Relacja filmowa

KONCERT CHÓRU DISCANTUS

W ostatnią niedzielę Wielkiego Postu w naszej świątyni wystąpił chór kameralny Discantus pod kierownictwem Sławomira Bronka. W repertuarze znalazły się zarówno śpiewy gregoriańskie, jak i mniej lub bardziej tradycyjne pieśni wielkopostne. Koncert, zatytułowany „Popule meus quid fecit tibi”, stanowił wyjątkowe dopełnienie przeżywania Wielkiego Postu, pogłębiając refleksję nad męką i śmiercią Jezusa.

RENOWACJE

Na początku maja do renowacji został przekazany kolejny witraż naszego kościoła – tym razem przedstawiający Zmartwychwstanie Pańskie. Koszt prac konserwatorskich wyniósł blisko 60 000 zł.

Zaś pod koniec maja przy kościele pojawiły się rusztowania, co oznaczało rozpoczęcie renowacji korpusu głównego. Prace obejmują m.in. zastosowanie nowoczesnej metody czyszczenia laserowego.

ZJAZD LSO

W ostatnią sobotę maja w stolicy diecezji odbył się kolejny Diecezjalny Zjazd Służb Liturgicznych, w którym uczestniczyła liczna reprezentacja z naszej parafii.

Spotkanie rozpoczęło się Mszą świętą w katedrze pelplińskiej, która była zarazem ostatnią Eucharystią sprawowaną przez bp. Arkadiusza Okroja jako biskupa pomocniczego diecezji pelplińskiej.

Po wspólnej modlitwie uczestnicy przemaszewali na pobliski stadion, gdzie wzięli udział w licznych konkursach i zawodach, odnosząc wiele sukcesów. Późnym popołudniem, zmęczeni, lecz pełni satysfakcji, powrócili do domów.

WIZYTACJA BISKUPIA

W dniu 3 czerwca jako delegat ks. Biskupa przyjechał do nas ks. prałat Marian Szczepiński. W towarzystwie o. Damiana wizytował naszą parafię - sprawdził kancelarię, dom pielgrzyma, spotkał się z członkami wspólnot. Natomiast w trakcie Mszy o godz. 18.00 udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży z naszej parafii.

SPOTKANIA DLA KOBIET

6 maja i 17 czerwca odbyły się kolejne spotkania dla kobiet organizowane przy naszym sanktuarium. Prowadziła je tradycyjnie pani Irena Neumueler. Spotkanie rozpoczynało się Mszą świętą w kościele, a następnie obejmowało konferencję w naszym domu parafialnym. Spotkania niezmiennie cieszą się dużą popularnością. Jedno spotkanie poruszało zagadnienie lęku, natomiast drugie dotyczyło siły i znaczenia naszego języka.

REKOLEKCJE MARYJNE

W dniach 15 - 17 czerwca odbyły się w naszej parafii rekolekcje maryjne. Poprowadził je o. Michał Nowak, asystent prowincjalny Rycerstwa Niepokalanej Polski Północnej. W ich trakcie przybliżył naszym parafianom postać i duchowość Maryi, jak i założonego ponad 100 lat temu przez św. Maksymiliana Kolbego Rycerstwa Niepokalanej. Na koniec tychże rekolekcji o. Michał włączył sporą grupę naszych parafian w szeregi Rycerstwa. Niech Matka Boża prowadzi o. Michała i całe Rycerstwo Niepokalanej drogami Jej Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

WIECZÓR CHWAŁY

Tegoroczną uroczystość Bożego Ciała obchodziliśmy tradycyjnie już razem z sąsiednią parafią Najświętszej Maryi Panny królowej Polski. Po przejściu ulicami naszego miasta procesją eucharystyczną, mieszkańcy Łęborka rozeszli się do domów, by późnym popołudniem zebrać się razem na Placu Pokoju, gdzie odbył się wieczór chwały. Zespoły LUMEN oraz D.N.A. (Dla Nas Abba) wraz z naszymi parafianami uwielbiali Boga za wielkie dzieła Jego miłości. Chodź nie możemy narzekać na frekwencję, mamy nadzieję, że następne takie spotkanie zgromadzi wokół Jezusa jeszcze więcej Jego uczniów.

a. Wojciech Santowicz

Podczas wszystkich stacji modliliśmy się o łaskę budowania prawdziwej, żywej wspólnoty: o wzajemne przebaczenie, troskę, otwartość na potrzeby innych i odwagę wypełniania powołania chrześcijańskiego. Przypomniano również, że życie ziemskie jest chwilą i warto je przeżywać tak, by być gotowym na spotkanie z Bogiem w wieczności.

Anna Patejuk

REGIONALNY DZIEŃ SKUPIENIA MI

5 kwietnia, w naszym franciszkańskim kościele pw. Św. Franciszka, odbył się wiosenny Regionalny Dzień Skupienia dla wspólnot Rycerstwa Niepokalanej. Dotarło około 30 osób ze wspólnot w Olsztynie, Elblągu, Gdyni i oczywiście z naszej, miejscowej wspólnoty MI. Przed południem połączyliśmy siły ze wspólnotą Żywego Różańca i innymi czcicielami Niepokalanej, wynagradzając Jej Niepokalanemu Sercu za zniewagi wobec naszej Matki. Różaniec, piętnastominutowe rozważanie tajemnic maryjnych przed wystawionym Najświętszym Sakramentem i Eucharystia składały się na pierwszą część naszego skupienia. W drugiej dwie nauki: o roli Maryi w przeżywaniu Wielkiego Postu i o Matce Bolesnej oraz Droga Krzyżowa „oczami Maryi”. Wspólna modlitwa i formacja, połączone z budowaniem jedności przy stole są corocznym elementem naszej, maryjnej formacji we wspólnocie. Wszystkich zainteresowanych Rycerstwem Niepokalanej zapraszamy do najbliższej Wam wspólnoty.

a. Michał Nowak

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI PARAFII

W piątek, 4 kwietnia, po wieczornej Mszy świętej, liczni parafianie wyruszyli z krzyżem na ulice naszych osiedli, aby wspólnie modlić się i rozważać Mękę Pańską, przygotowując się duchowo na Wielki Tydzień.

W przygotowanie i prowadzenie nabożeństwa aktywnie zaangażowały się wszystkie grupy i wspólnoty parafialne, a także nasi Ojcowie i Siostry Tereziarki – niosąc krzyż, czytając rozważania i prowadząc śpiew. Tegoroczne rozważania ks. Franciszka Grudnioka skupiły się na wspólnotowości – przypomnieli, że parafia to rodzina zjednoczona miłością Chrystusa.

11. ROCZNICA KONSEKRACJI KOŚCIOŁA

23 maja o godz. 18.00 w wigilię 11. rocznicy konsekracji naszego kościoła sprawowana była uroczysta Msza święta w intencji budowniczych, ofiarodawców i całej wspólnoty parafialnej. Głównym celebransem był o. Tomasz Witosławski, dawny diakon naszej parafii, który w osobistych wspomnieniach przypomniał początki budowy kościoła i zaangażowanie pierwszego proboszcza o. Zygmunta Tomporowskiego oraz mieszkańców Osiedla Młodych i ulicy Jaracza.

Podczas homilii o. Tomasz przedstawił biblijną historię świątyń – od Namiotu Spotkania Mojżesza, przez Świątynię Salomona, po Chrystusa jako centrum każdej świątyni. Przypomnił, że Jezus mieszka w tabernakulum, Słowie Bożym, w celebransie i w ludzie Bożym, i że wszystko w kościele jest poświęcone Bogu.

Przykład Zacheusza ukazał, że spotkanie z Jezusem w świątyni może przemienić człowieka – niezależnie od problemów czy codziennych trudności. O. Tomasz podkreślił,

że najważniejsza jest obecność Jezusa w naszej świątyni, za co należy nieustannie dziękować, pozwalając Bogu kierować naszym życiem.

Małgorzata Bukowska

fot. Karolina Dota

NASZ PARAFIALNY KOŚCIÓŁ WIECZERNIKIEM

5 czerwca podczas Mszy świętej o godz. 18.00 młodzież naszej parafii oraz z kilku innych parafii, razem ponad 40 osób, przyjęła sakrament bierzmowania. Mszy przewodniczył i Sakramentu udzielił abp Józef Górzyński.

Młodzież przygotowywała się przez cały rok na comiesięcznych niedzielnych Mszach i spotkaniach w grupach formacyjnych. Podczas uroczystości rodzice powitali Arcybiskupa, a na zakończenie młodzież podziękowała mu, katechetom i animatorom.

Bogu niech będą dzięki za nowych dojrzałych w wierze członków naszej wspólnoty!

a. Robert Ewardokus

CZUWANIE W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

7 czerwca wspólnota Odnowy w Duchu Świętym – Zacheusz zorganizowała w naszej świątyni czuwanie w wigilię Zesłania Ducha Świętego. W wydarzeniu wzięły udział także ostródzkie wspólnoty Emmanuel, Fatima, Zdrój Miłosierdzia i Dwie Kolumny oraz wszyscy wierni pragnący spędzić wieczór na modlitwie, na wzór Maryi i apostołów w Wieczerniku.

Spotkanie rozpoczęło się zawiązaniem wspólnoty i wspólnym odśpiewaniem Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Ważnym punktem była katecheza o darach Ducha Świętego, którą wygłosił o. Robert Twardokus, wskazując na ich znaczenie w życiu chrześcijan, przywołując przykłady świętych. Po katechezie uczestnicy dzielili się posiłkiem i modlili w ciszy oraz przy śpiewie animowanym przez diakonnię muzyczną wspólnoty Zacheusz.

Czuwanie zakończyła uroczysta Eucharystia o godz. 22.30, podczas której uczestnicy prosili o wylanie darów Ducha Świętego. Wydarzenie umocniło duchowość wspólnoty i przypominało, że codzienne napełnianie się Duchem Świętym możliwe jest w modlitwie i sakramentach.

Irena Lewicka

LITURGICZNA TRADYCJA

W noc z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek (17/18 kwietnia) odprawiona została w Sanktuarium liturgia tzw. „Ciemnej Jutrznii” w języku łacińskim. Liturgia składała się z trzech nokturnów i laudesów; psalmy, tzw. „ciemne responsoria” i lamentacje (Jeremiasza) są śpiewane w ciemnym kościele, a przy każdym z 15 psalmów gaszone są kolejne świece z 15-ramiennego świecznika. Gdy zostaje tylko jedna zapalona świeca, wynosi się ją za ołtarz na znak śmierci Jezusa. Na koniec śpiewany jest w ciemności przejmujący psalm „Miserere”. Rozbudowana, dostojna celebrazione liturgiczna trwała ponad trzy godziny. Poprzedziło ją wprowadzenie liturgiczne. Celebrazję zrealizowano dzięki zaangażowaniu grupy śpiewaków ze scholi działającej przy Fundacji św. Benedykta oraz o. dk. Artura Przechowskiego i br. Kacpra Wiatra z poznańskiego klasztoru. Ten sam zespół wykonał wieczorem 7 maja Pierwsze Nieszpory z uroczystości św. Stanisława, biskupa i męczennika. Warto wspomnieć, że hymn tych Nieszporów rozpoczyna się w języku łacińskim „Gaude Mater Polonia”. Znamy go dobrze, bo w tradycji polskiej stał się hymnem wykonywanym podczas inauguracji roku akademickiego.

MSZA ŚWIĘTA PRYMICYJNA

Wieczorem, w poniedziałek 19 maja, o. neoprezbiter Adam Dunst, odprawił Mszę świętą prymicyjną w Sanktuarium Matki Bożej w Cudy Wielmożnej i udzielił współbraciom i wiernym błogosławieństwa prymicyjnego.

**WIZYTA UCZESTNIKÓW
KAPITUŁY PROWINCJALNEJ
W SANKTUARIUM**

Dnia 26 maja wieczorem gościliśmy w klasztorze uczestników Kapituły Prowincjalnej Nadzwyczajnej, odbywającej się w dniach 26-28 maja w Poznaniu, w Domu Księżych Chrystusowców. W ramach tych odwiedzin ojcowie kapitulni mieli okazję do „wizji lokalnej” miejsca zaproponowanego na dom formacyjny dla braci juniorystów naszej Prowincji. Klasztor podjął czcigodnych Gości kolacją w formie szwedzkiego stołu.

Po zakończeniu obrad kapitulnych, w środę 28 maja wieczorem, Mszy świętej w Sanktuarium przewodniczył o. generał Carlos Trovarelli, a koncelebrowali o. wikariusz Jan Maciejowski, o. asystent generalny Tomasz Leśniak, o. prowincjał Woj-

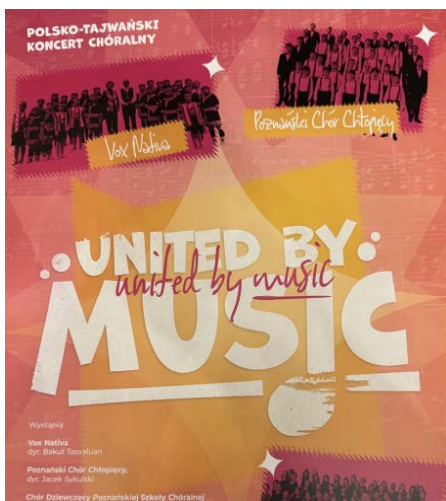
ciech Kulig, o. gwardian Robert Leżohupski, o. Lucjan Ubysz i o. Grzegorz Kordek. We Mszy świętej wzięli udział przedstawiciele naszych grup duszpasterskich oraz inni wierni związani z naszym Sanktuarium. Po Mszy świętej była okazja do chwili rozmowy i wspólnych zdjęć. Dla nas było to szczególnie wydarzenie, ponieważ Poznań gościł ostatni raz Generała Zakonu około 30 lat temu, a był nim o. Lanfranco Serrini.

**ODPUST ŚW. ANTONIEGO
Z PADWY**

Wieczornej Mszy świętej przewodniczył o. Michael Heine, prowincjał amerykańskiej Prowincji pw. Naszej Pani Anielskiej, z siedzibą w Ellicot City. Wraz z o. gwardianem Robertem Leżohupskim przylecieli z Rzymu, gdzie uczestniczyli w obradach

Kapituły Generalnej Zakonu. Uroczystość odpustowa patrona naszego poznańskiego kościoła miała w tym roku oprócz tradycyjnych elementów (chlebki, lilie, błogosławieństwo dzieci) program dla dzieci, przygotowany przez p. Staszka Hardta ze wspólnoty franciszkańskiej „Porcjunkula”. Nawiązując do powiedzenia „Święty Antoni złodzieja goni” przygotował on grę detektywistyczną, w ramach której uczestnicy m.in. zapoznali się z naszym Sanktuarium. Za rozwiązanie poszczególnych punktów otrzymali naklejki i krówki z logo programu, a dla zwycięzców były przygotowane upominki. Atrakcją programu było spotkanie z policjantami, którzy przybyli z psami policyjnymi i opowiadali o szczegółach tresury i pracy z nimi.

KONCERTY W SANKTUARIUM

Wśród koncertów, które miały miejsce w drugim kwartale 2025 r. w Sanktuarium, warto wspomnieć cykl comiesięcznych prezentacji organowych inspirowanych tematyką „Pieśni słonecznej” w wykonaniu Mateusza Wierchowskiego z Poznania oraz koncert, który miał miejsce 1 czerwca br., w ramach Poznańskich Dni Rodziny 2025, a w którym wystąpiły trzy chóry: Poznański Chór Chłopięcy, Chór Dziewczęcy Poznańskiej Szkoły Chóralnej Jerzego Kurczewskiego oraz goście z Tajwanu – chór dziecięcy Vox Nativus.

PIELGRZYMKA DO SANKTUARIUM

W dniu 28 czerwca, w przeddzień kolejnej rocznicy koronacji Cudownego Wizerunku, przybyła do Sanktuarium, pod przewodnictwem ks. Proboszcza Piotra Garsteckiego, pielgrzymka z parafii św. Rocha w Poznaniu, upamiętniająca uroczyste przeniesienie w 1670 r. wizerunku Matki Bożej w Cudy Wielmożnej w procesji z kościoła św. Rocha, gdzie wówczas mieszkali franciszkanie, do nowo wybudowanego kościoła na Wzgórzu Przemysła w centrum Poznania.

o. Michał Baranowski

ŚWIĘTA GÓRA POLANOWSKA

pustelniafranciszanska.pl

KASZUBSKIE SERCE BIJE NA ŚWIĘTEJ GÓRZE

W sobotę, 14 czerwca 2025 r., Święta Góra Polanowska znów zapęłniała się pielgrzymami. Już po raz jedenasty odbył się tam Odpust Kaszubski, który przyciągnął setki uczestników z Kaszub, Pomorza i różnych regionów Polski. Wydarzenie stało się okazją do wspólnej modlitwy, śpiewu i celebrowania kaszubskiej kultury. Tegoroczna edycja odpustu była wyjątkowa – upamiętniała 800-lecie powstania Pieśni Słonecznej św. Franciszka z Asyżu.

Tradycyjnie pielgrzymka rozpoczęła się u podnóża góry, przy figurze św. Ottona. Procesja, pro-

wadzona przy dźwiękach bazunów, orkiestry i tradycyjnych pieśni, wyruszyła w stronę szczytu. Ułani, bractwa rycerskie, feretrony, poczty sztandarowe, a także ikony św. Franciszka i św. Ottona – wszystko to tworzyło malowniczy i głęboko symboliczny pochód. W wydarzeniu uczestniczyli zarówno mieszkańcy regionu, jak i pielgrzymi, pieszo i na rowerach.

Jeszcze przed rozpoczęciem Mszy świętej, na szczycie Świętej Góry wierni wspólnie odmówili różaniec w języku kaszubskim. Modlitwie przewodniczył br. Zbigniew Joskowski. Tuż po różańcu, uczestnicy wysłuchali konferencji pt. „Święty Franciszek w historii i pobożności Kaszub”, wygłoszonej przez ks. Mariana Miotka.

Centralnym punktem uroczystości była Eucharystia. Liturgii przewodniczył o. bp Piotr Kleszcz OFMConv, który również wygłosił homilię. W swoim kazaniu biskup mówił o sile błogosławieństwa i niebezpieczeństwie płynącym z przekleństwa,

zachęcając wiernych do wybierania słów, które budują, niosą pokój i życie. Podkreślił także znaczenie modlitwy i wspólnoty w przekazywaniu dobra i wartości kolejnym pokoleniom.

W czasie uroczystości nie zabrakło tradycyjnych elementów kaszubskiej pobożności – tańca feretronów czy Liturgii Słowa w języku kaszubskim.

Całość uroczystości zakończyła się wspólnym poczęstunkiem, który zgromadził pielgrzymów przy stołach, dając im chwilę odpoczynku i okazję do dalszych rozmów i integracji.

Dzień później, w niedzielne popołudnie, na Świętej Górze odśpiewany został Akatysta ku czci św. Franciszka z Asyżu. To niezwykle poruszające nabożeństwo, inspirowane tradycją wschodnią, było okazją do głębszej refleksji nad świętością, prostotą i duchowością Biedaczyny z Asyżu, którego postać tak silnie wpisała się w tożsamość i religijną wrażliwość Kaszubów.

o. Kamil Szczepański

Homilia o. bp. Piotra Kleszcza

Delegatura niemiecka

HAMBURG

WIELKOPOSTNA AKCJA „HUNGERMARSCH”

Wielki Post to szczególnie czas, w którym poprzez modlitwę, post i jałmużnę przygotowujemy się do przeżywania Świąt Paschalnych, misterium śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Oprócz tradycyjnych nabożeństw wielkopostnych takich jak Droga Krzyżowa czy kazania pasyjne oraz zachęt do podejmowania osobistych wyrzeczeń, które miały nam pomóc w osobistym nawróceniu i przygotowaniu serca na przeżywanie tajemnic paschalnych, próbowaliśmy również otworzyć nasze serca i oczy na potrzeby braci i sióstr potrzebujących materialnego wsparcia. Aby nieco uatrakcyjnić tradycję praktyki jałmużny, zorganizowaliśmy w naszej parafii marsz dla potrzebujących. W 5. niedzielę Wielkiego Postu, po zakończeniu Mszy świętej, nasi parafianie wyruszyli w drogę wokół jeziora znajdującego się w jednym z parków miejskich w pobliżu kościoła św. Jana. Największą grupę stanowiły dzieci i młodzież, ale nie zabrakło również starszych uczestników marszu. W czasie poprzedzającym wydarzenie, jego uczestnicy otrzymali od parafii specjalną kartę uczestnika, na której umieszczali nazwiska sponsorów i zadeklarowane sumy za przejście każdego kilometra. W ten sposób udało się nam zebrać około 1000 euro, które przeznaczyliśmy na projekty mające na celu wsparcie ubogich. Po marszu na wszystkich uczestników czekała gorąca zupa.

Wspólnoty ewangelickiej oraz muzułmanie. Spotkanie rozpoczęło się od modlitwy, w czasie której odczytano fragment z Ewangelii św. Jana o spotkaniu Jezusa z Samarytanką przy studni Jakuba. W medytacji, jaka miała miejsce po odczytaniu perykopy, podkreślono, że Jezus ku zaskoczeniu kobiety, wchodzi z nią w dialog, łamiąc w ten sposób panujące zwyczaje. W ten sposób zachęca nas byśmy nie bali się wychodzić do braci i sióstr, żyjących wokół nas, a którzy nie należą do naszej wspólnoty, do naszego wyznania, czy też kręgu kulturowego. Po zakończeniu nabożeństwa spotkaliśmy się z jego uczestnikami w sali parafialnej na agapie, w czasie której mieliśmy czas na osobiste poznanie się i rozmowy.

SPOTKANIE MIĘDZYRELIGIJNE

W niedzielny wieczór 11 maja już po raz 24. w naszym kościele św. Jana w Hamburgu miało miejsce spotkanie międzyreligijne. W spotkaniu oprócz katolików wzięli również udział duchowni i wierni ze

o. Krzysztof M. Snackta

ZELL

PROMOCJA KSIĄŻKI O. ANDREASA MURKA

Wykład odbył się 7 maja 2025 r. w przyklasztornej sali parafialnej, w której zgromadziło się kilkadziesiąt osób. W swojej nowej książce „Franziskanisch all inclusive. Vom Umgang mit Polemik, Polarisierung und Spaltung” o. Andreas Murk, minister prowincjalny niemieckiej prowincji, zgłębił temat polemiki i polaryzacji w mediach i społeczeństwie. Zarówno w świecie wielkiej i małej polityki jak i w Kościele. Czy to prawda - jak donoszą środki masowego przekazu - świat staje się coraz bardziej podzielony? Czy nasze osobiste doświadczenia konfliktów i niezgody są obiektywne? Spojrzenie na Biblię i franciszkańską duchowość pomagają spojrzeć na rzeczywistość innymi oczyma. Prelegent zainspirowany przykładem Biedaczyny z Asyżu próbował wskazać pewne sposoby, jak pomimo trudności budować harmonijny, nienawrotny i odważny dialog w życiu codziennym. Spotkanie zakończyło się dyskusją i osobistą refleksją słuchaczy.

PRYMICJE W SANKTUARIUM „MARIA ZU DEN KETTEN”

W niedzielne południe 11 maja 2025 r. świętowaliśmy Mszę prymicyjną naszego parafianina o. Emmanuela Sauera ORC. W latach 2016–2024 o. Emmanuel studiował na zakonnym uniwersytecie w Brazylii. Czas, który tam spędził, wywarł na niego głęboki wpływ, a jego entuzjazm dla kapłaństwa nie osłabł. Wyświęcony na diakona przez naszego współbrata bp. Jana Wilka, kontynuował dalszą formację w Austrii, gdzie 27 kwietnia 2025 r. przyjął święcenia kapłańskie. Po uroczystej Mszy świętej odbył się poczęstunek w sali

parafialnej przy naszym klasztorze. Była to również dobra możliwość, żeby osobiście pogratulować Prymicjantowi. Uroczystość zakończyła się nabożeństwem majowym, połączonym z błogosławieństwem prymicyjnym.

a. Krzysztof Kobak

WERDOHL

TRADYCYJNE OGNISKO WIELKANOCNE W WERDOHL

Również w tym roku wielu mieszkańców Werdohl zebrało się wieczorem w Niedzielę Wielkanocną na tradycyjnym ognisku wielkanocnym (Osterfeuer), które zostało starannie przygotowane na miejscu biwakowym nad rzeką Lenne, przez harcerzy należących do naszego hufca św. Archanioła Michała. Uroczysty wieczór rozpoczął się od nabożeństwa o godzinie 18.00 w kościele św. Archanioła Michała, podczas którego skupiono się na znaczeniu Świąt Wielkanocnych. Następnie zapalono świecę paschalną – symbol światła pokonującego ciemność – i to właśnie od świecy paschalnej odpalono pochodnie, z którymi udaliśmy się w procesji na miejsce, gdzie był przygotowany z ogromną pieczołowitością mierzący niemal trzy piętra stos drewna. To naprawdę było ogromne ognisko i wielki znak Zmartwychwstałego - znak Światła. Pomimo późniejszego deszczu uczestnicy nie dali się zniechęcić. Wiele z nich pozostało przy ogniu, by rozmawiać, śpiewać i cieszyć się wspólnym świętowaniem. Szczególne podziękowania należą się naszym harcerzom, którzy zadbali o sprawny przebieg wydarzenia i stworzyli wyjątkową atmosferę. Ich zaangażowanie pokazuje, jak ważne są tradycje naszej parafii i wspólnota dla naszego miasta. Tegoroczne ognisko wielkanocne w Werdohl było ponownie żywym symbolem nadziei i nowego początku – dokładnie w duchu Świąt Wielkanocnych.

Z „KOMPASEM NADZIEI” DO DIESTELNBLECH

Pod hasłem „Pokażcie wszystkim swoją nadzieję”, nawiązującym do przesłania roku jubileuszowego „Pielgrzymi nadziei”, wierni z parafii św. Michała w Werdohl wzięli udział w rodzinnej pielgrzymce do Diestelnblech. Tegorocznym motywem przewodnim był kompas – symbol poszukiwania kierunku, wiary i nadziei w codziennym życiu.

Już wczesnym rankiem, przy pięknej pogodzie i radosnej atmosferze, rodziny wyruszyły w drogę do malowniczo położonej kaplicy maryjnej w Diestelnblech. Podczas drogi pielgrzymi uczestniczyli w rozważaniach, śpiewali pieśni i dzielili się przemyśleniami – wszystko w duchu poszukiwania duchowego kierunku i oparcia w wierze.

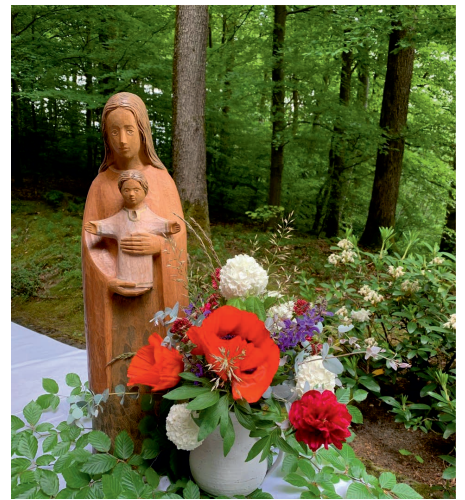
Kulminacyjnym momentem dnia była uroczysta Msza święta przy kaplicy. W kazaniu o. Andrzej Lengenfeld podkreślił jak ważne jest, aby nie gubić się w trudnych czasach i ufać wewnętrznemu kompasowi, którym jest wiara: „Kompas nie tylko pokazuje, dokąd iść, ale przede wszystkim pomaga nie stracić właściwego kierunku.”

Po Mszy wszyscy uczestnicy zebraли się na wspólny posiłek, podczas którego rozbrzmiewał dziecięcy śmiech, toczyły się serdeczne rozmowy, a atmosfera pełna była życzliwości i wspólnoty. Wielu uczestników chwaliło doskonałą organizację i radość płynącą ze wspólnego pielgrzymowania.

Pielgrzymka zakończyła się modlitwą i błogosławieństwem oraz postanowieniem, by także w codzienności nie tracić z oczu swojego duchowego kompasu.

BOŻE CIAŁO W WERDOHL

Przy pięknej pogodzie ponad 150 wiernych zgromadziło się na placu Friedricha Kesslera w Werdohl (znajdują się na tym miejscu widoczne fundamenty pierwszego kościoła św. Kiliana zbudowanego w XIII w.), aby wspólnie świętować

uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Tegoroczna Msza święta na świeżym powietrzu odbyła się pod hasłem „W drodze z Chrystusem”. O. Grzegorz Chmielewski wyjaśnił, że „Boże Ciało odzwierciedla wiarę wiernych w realną obecność Chrystusa w Chlebie, który dzieli”.

Po Mszy świętej odbyła się procesja przez centrum miasta w kierunku kościoła św. Michała, która była zewnętrznym znakiem naszego duchowego przeżywania tej uroczystości: „Niesiemy Najświętszy Sakrament na ulice – tam, gdzie ludzie żyją, pracują i mają nadzie-

ję. Pokazujemy: jesteśmy obecni. I przynosimy błogosławieństwo.”

Procesję przez centrum miasta otwierały krzyż i chorągwie, za nimi podążały dzieci pierwszokomunijne, poczty sztandarowe stowarzyszeń, ministranci, Najświętszy Sakrament pod baldachimem oraz pozostali wierni. Nasza organistka, wspierana przez chór parafialny, odpowiedzialna była za oprawę muzyczną uroczystej procesji. To było piękne święto i świadectwo naszej wiary.

a. Grzegorz Chmielewski

Misja w Ekwadorze

ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE O. OSKARA GAÓNA W SANTO DOMINGO

26 kwietnia 2025 r. w Santo Domingo w Ekwadorze odbyła się uroczystość święceń kapłańskich o. dk. Oskara Gaóna. Ceremonia była nie tylko osobistym świętem nowo wyświęconego prezbitera, ale także doniosłym wydarzeniem dla całej wspólnoty lokalnej i franciszkańskiej, wpisując się w jubileusz 30-lecia obecności franciszkanów z Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego w Ekwadorze.

Liturgii święceń przewodniczył biskup diecezji Santo Domingo JE. Bertram Wick. W homilii hierarcha

podkreślił praktyczny wymiar kapłaństwa, wskazując na jego fundament w służbie drugiemu człowiekowi. Zachęcał zgromadzonych wiernych do nieustannej modlitwy w intencji powołań oraz o nowe, święte i ofiarne serca dla Kościoła. Do o. Oskara zwrócił się z apelem, by w swojej posłudze nie zapominał o ubogich, czerpiąc inspirację z postawy św. Ojca Franciszka, a także by nieustannie pozostawał blisko powierzonych mu ludzi, wrażliwy na ich potrzeby duchowe i materialne.

Z kolei minister prowincjalny, o. Wojciech Kulig, zwrócił uwagę na znaczenie duchowej wierności i nieustannego powracania do źródeł powołania. — Niech każda Eucharystia, którą odprawisz, będzie dla ciebie tak samo głęboka i pełna miłości, jak ta dzisiejsza — mówił do nowo wyświęconego.

Szczególnym momentem uroczystości były słowa ministra generalnego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, o. Carlosa Trovarelli, który złożył serdeczne życzenia nowemu kapłanowi i jednocześnie

wyraził wdzięczność Bogu za trzy dekady obecności polskich franciszkanów w Ekwadorze. — To właśnie tutaj, w Santo Domingo, 30 lat temu rozpoczęła się historia polskiej misji franciszkańskiej, która dziś przynosi obfite owoce — podkreślił.

Podczas liturgii i późniejszych wspomnień wielokrotnie przywołano postać śp. o. Mirosława Karczewskiego, franciszkanina zamordowanego w 2010 r. za odważną obronę prawdy oraz walkę o sprawiedliwość i ochronę młodych ludzi przed zagrożeniami związanymi z narkotykami. Jego męczeńska śmierć nadal pozostaje żywym świadectwem odwagi i oddania, stanowiąc wzór dla kolejnych pokoleń misjonarzy.

Święcenia o. Oskara Gaóna stały się nie tylko osobistym świętem i początkiem jego kapłańskiej drogi, ale też znakiem nadziei dla całej wspólnoty. To dzień, który zapisał się w historii zarówno lokalnej parafii, jak i całej misji franciszkańskiej, niosąc ze sobą ducha wdzięczności, powołania i misyjnej gorliwości.

o. Damian Pietrowski

Odbuduj mój Kościół

— to wezwanie nie przeminęło

Wyruszysz z nami?

WSPÓLNOTA to nasza siła!

Delegatura kanadyjska

BRIDGEPORT

WIELKOPOSTNY DZIEŃ SKUPIENIA

W naszym klasztorze odbył się Wielkopostny Dzień Skupienia dla naszych braci z Bostonu, Bridgeport i Clifton. To spotkanie wspólnotowe stało się okazją do modlitwy, refleksji oraz umocnienia braterskich więzi w duchu franciszkańskiej jedności i prostoty.

Dzień skupienia poprowadził o. Kazimierz, długoletni misjonarz z Kenii, którego słowo i doświadczenie misyjne wniosły głębię oraz nową perspektywę duchowego spojrzenia. W centrum jego rozważań znalazła się postać św. Józefa – Opiekuna Zbawiciela, milczącego świadka tajemnicy Wcielenia i wiernego towarzysza Maryi.

O. Kazimierz ukazał św. Józefa jako wzór posłuszeństwa, pokory i zawierzenia – człowieka, który choć nie wypowiada żadnego słowa na kartach Ewangelii, mówi całym swoim życiem. W jego cichym trwaniu przy Jezusie i Maryi objawia się siła wiary, która nie szuka rozgłosu, lecz wypełnia wolę Bożą w codzienności.

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

Po rocznej przerwie Misterium Męki Pańskiej powróciło do Bridgeport, niosąc głębokie duchowe poruszenie i wspólnotowe przeżycie wiary. Pięciodziesięciodniowe przygotowania zaowocowały wyjątkową inscenizacją, w której wzięło udział 75 osób – członków Grupy „Moc i Siła” oraz zaproszonych gości.

Nowością tegorocznej edycji była premiera inscenizacji Ostatniej Wieczery, która po raz pierwszy zosta-

ła zaprezentowana w naszej parafii w Bridgeport. To wyjątkowe przedstawienie wprowadziło widzów w misterium Eucharystii i modlitwy Chrystusa w Wieczerniku.

Sama Pasja została natomiast wystawiona w naszej franciszkańskiej parafii w Clifton, New Jersey, gdzie spotkała się z głębokim przyjęciem i poruszeniem ze strony wiernych.

Oprawę muzyczną zapewnił Chór św. Faustyny oraz dwie parafialne grupy wokalnie-instrumentalne, które wzbogaciły całe Misterium modlitewnym śpiewem i refleksyjnym brzmieniem.

To był niezapomniany czas łaski, wspólnoty i żywego doświadczenia tajemnicy paschalnej.

TRIDUUM PASCHALNE – KONTYNUACJA FRANCISZKAŃSKIEJ TRADYCJI

Podobnie jak w ubiegłych dwóch latach, także w tym roku nasza parafia kontynuowała wyjątkowy projekt: Ciemnica została przygotowana w górnym kościele, natomiast Grób Pański – w sali parafialnej pod kościołem. Ta głęboko symboliczna tradycja, wciąż rzadko spotykana w amerykańskich parafiach, ponownie przyciągnęła licznych gości i pielgrzymów, którzy nawiedzali nasz kościół w czasie Świętego Triduum.

Szczególnie poruszający był Wielki Czwartek, kiedy nasza świątynia stała się jednym z kościołów stacyjnych pielgrzymki do Ołtarzy Adoracji. Po zakończeniu Liturgii Wieczery Pańskiej wierni zostali zaproszeni do udziału w tradycyjnej pielgrzymce do siedmiu ołtarzy, upamiętniającej mo-

dlitwę Jezusa w Ogrójcu. Był to wieczór duchowej wędrówki przez różne wspólnoty i ich modlitewne dziedzictwa.

W Wielki Piątek ulice naszego miasta znów stały się drogą modlitwy – odbyła się Procesja Drogi Krzyżowej pod przewodnictwem ks. biskupa Franka Caggiano. Wspólnie z innymi wspólnotami parafialnymi Bridgeport rozważaliśmy Mękę Pańską w aż 11 językach, ukazując piękno różnorodności Kościoła lokalnego. Nasza franciszkańska ekipa odpowiadała za II i III Stację, a modlitwy i pieśni wybrzmiały również po polsku.

Wielka Sobota upłynęła pod znakiem tradycyjnego błogosławieństwa pokarmów wielkanocnych, które przyciągnęło tłumy rodzin i dzieci. Równocześnie w dolnej sali pod kościołem trwała Adoracja Najświętszego Sakramentu przy Grobie Pańskim. W ciszy i skupieniu czuwali przedstawiciele naszych grup parafialnych, a także aktorzy z Grupy Pasyjnej „Moc i Siła”, którzy – niczym rzymscy żołnierze – pełnili wartę modlitewną przy Grobie Zbawiciela.

Triduum Paschalne 2025 stało się ponownie dla naszej wspólnoty czasem intensywnego duchowego przeżycia, modlitwy i wspólnotowej wiary, zakorzenionej w pięknie franciszkańskiej tradycji.

ŚWIĘTO WIARY, WDZIĘCZNOŚCI I WSPÓLNOTY

Tegoroczna Niedziela Miłosierdzia Bożego była wyjątkowym wydarzeniem w życiu naszej parafii św. Michała. Po raz pierwszy uroczystości odbywały się wokół wileńskiego Wizerunku Pana Jezusa Miłosiernego, który od ubiegłego roku znajduje się w głównym ołtarzu naszej świątyni. To właśnie ten obraz – tak bliski duchowości św. Faustyny i św. Jana Pawła II – stał się centrum naszej modlitwy i adoracji.

W tym roku został również zainstalowany duży zewnętrzny obraz Jezusa Miłosiernego, umieszczony na fasadzie kościoła. Jest on widoczny z daleka – zarówno dla przechodniów, jak i dla kierowców – i nieustannie zaprasza do modlitwy, kontemplacji i zawierzenia się Bożemu Miłosierdziu.

W Godzinie Miłosierdzia odbyła się uroczysta modlitwa i adoracja, której przewodniczył nasz Pasterz, Biskup

Frank Caggiano. Wspólnie z wiernymi, kapłanami i wspólnotami parafialnymi oddaliśmy cześć Jezusowi Miłosiernemu, powierzając Mu nasze rodziny, parafię i cały świat.

Po zakończeniu modlitwy miała miejsce uroczystość jubileuszowa o. Stefana, który obchodził 35-lecie swojej pracy duszpasterskiej w Bridgeport. Wzruszające słowa wdzięczności, wspomnienia i świadectwa wypełniły parafialną salę – wielu parafian podkreślało, jak wielki wpływ wywarł o. Stefan na życie naszej wspólnoty. Jako spowiednik, kaznodzieja, opiekun chorych i duszpasterz – przez ponad trzy dekady wiernie towarzyszył pokoleniom wiernych w ich drodze do Boga.

Nie zabrakło świętowania w duchu wspólnoty – stoły pełne potraw przygotowanych przez przedstawicieli różnych grup, występy dzieci i młodzieży, a także muzyka i wspólny śpiew, stworzyły ciepłą, rodzinną atmosferę. W uroczystość włączyły się wszystkie nasze parafialne wspólnoty, co jeszcze bardziej podkreśliło, że nasza parafia to prawdziwa wspólnota wspólnot, zjednoczona w wierze, miłości i radości Ewangelii.

Był to dzień pełen światła, wdzięczności i nadziei – prawdziwie święto Bożego Miłosierdzia i święto Kościoła żyjącego modlitwą i jednością.

W DUCHU ZAWIERZENIA MATCE MIŁOSIERDZIA

W dniach 1-3 maja odbyły się pierwsze w historii Narodowe Rekolekcje Wojowników Maryi w USA, które zgromadziły braci ze wszystkich wspólnot działających obecnie na terenie Stanów Zjednoczonych. Miejscem tego niezwykłego spotkania stał się Ośrodek Litewski Sióstr Niepokalanego Poczęcia w Putnam, Connecticut – miejsce szczególnie, promieniujące ciszą, prostotą i modlitwą.

Rekolekcje poprowadził o. Norbert, narodowy kapelan Wojowników

Maryi w USA i Kanadzie, który towarzyszył braciom w czasie tych trzech dni. Centralnym motywem rekolekcji było zawierzenie Matce Miłosierdzia – tej, która prowadzi do Jezusa drogą męstwa, czystości i całkowitego oddania.

Każdy dzień był wypełniony intensywnym rytmem modlitwy, Adoracji, konferencji i pracy w grupach. Ważnym elementem rekolekcji było również głębsze wejście w duchowość Wojownika Maryi – mężczyzny odważnego, zanurzonego w modlitwie, odpowiedzialnego za swoją rodzinę, parafię i Kościół. Ojcowskie nauczania, braterskie rozmowy przy stole i wspólna cisza – wszystko to złożyło się na niepowtarzalny klimat duchowego zjednoczenia.

Wielu uczestników wyjeżdżało z Putnam przemienionych, umocnionych i jeszcze bardziej zjednoczonych w braterskiej misji. Te rekolekcje pokazały, że Wojownicy Maryi w USA tworzą jedną rodzinę, zakorzenioną w wierze, zjednoczoną w walce duchowej i gotową nieść światło Chrystusa w swoich środowiskach.

Totus Tuus, Maryjo!

o. Grzegorz Kordak

*Bądź pochwalony, Panie mój, przez Brata Wiatr
i przez powietrze, i obłoki czyste.
I przez pogodę oraz zmiany czasu,
którymi karmisz wszystko co nastaje.*

Drugi kwartał roku w Domu św. Maksymiliana w Gdańsku był wyjątkowo bogaty w wydarzenia i inicjatywy, które łączyły pokolenia, rozwijały poczucie odpowiedzialności za drugiego człowieka oraz budowały mosty solidarności między Polską a Europą.

WARSZTATY MIĘDZYPOKOLENIOWE

Pod hasłem „Zrównoważeni na rzecz społeczeństwa. Odpowiedzialni wobec drugiego człowieka. Dwa pokolenia – jeden cel” odbyły się warsztaty integracyjne dla dzieci i seniorów. Spotkania pozwoliły obu grupom odkryć, jak wiele można się od siebie nawzajem nauczyć i jak ważna jest odpowiedzialność za siebie i innych.

WARSZTATY DLA SENIORÓW

Szczególnym wydarzeniem były także warsztaty prowadzone przez Beatę Maliszewską (Meandry Natury), podczas których seniorzy tworzyli własne palmy wielkanocne. Prowadząca przybliżyła uczestnikom tradycje związane z palmami w różnych krajach, a następnie każdy, pod jej czujnym okiem, mógł wykonać swoją unikalną palmę. Spotkanie było okazją do wspólnej integracji, twórczej pracy i rozmów w serdecznej atmosferze.

„RAZEM DLA EUROPY – ODPOWIEDZIALNI ZA INNYCH”

W ramach projektu uczestnicy brali udział w warsztatach, animacjach językowych i wyjazdach, które łączyły edukację z zabawą i integracją. Młodzież odwiedziła Muzeum Bursztynu oraz Muzeum Morskie, poznając tematykę zrównoważonego rozwoju i dziedzictwa morskiego. Nie zabrakło również aktywności integracyjnych: gry miejskiej w Gdańsku, wycieczki do Sopotu, spaceru po Parku Oliwskim zakończonym koncertem organowym w Katedrze Oliwskiej czy wspólnych wieczorów polsko-niemieckich.

POLSKO-NIEMIECKIE WYMIANY MŁODZIEŻOWE

Wymiany obfitowały w zajęcia budujące empatię i odpowiedzialność. Uczestnicy wzięli udział w warsztatach kulinarnych – wspólnie piekli chałki, drożdżówki, bułki, a także przygotowywali lemoniadę i lody, które później trafiły do lodówki społecznej.

Program obejmował także animacje językowe, gry, wspólne rozmowy, wycieczki na Kaszuby, nad morze czy wizyty w gdańskich muzeach. Dzięki temu młodzież uczyła się, jak istotne są solidarność, troska o innych i szacunek dla natury.

PROJEKT „SOLIDARNA EUROPA”

Uczestnicy podczas projektu odkrywali historię ruchu „Solidarność” oraz zastanawiali się, czy wartości z sierpnia 1980 r. są wciąż aktualne. Program obejmował warsztaty historyczne, grę miejską, odwiedziny w czterech gdańskich muzeach oraz wizytę w Europejskim Centrum Solidarności. Nie zabrakło także zajęć in-

tegracyjnych, takich jak gra w kręgle, zadania fotograficzne czy aktywności na plaży w Sopocie. Zwieńczeniem projektu była sonda uliczna, w której młodzież pytała przechodniów: „Czy Europa jest solidarna?”.

Intensywne miesiące drugiego kwartału potwierdziły, że Dom św. Maksymiliana w Gdańsku jest miejscem, w którym spotykają się pokolenia, narody i kultury, a wspólnym mianownikiem wszystkich działań są solidarność, odpowiedzialność i wzajemny szacunek.

Patrycja Kalczyńska

SEKRETARIAT MISYJNY

sekretariatmisyjny.pl

KIERMASZ W ELBLĄGU – WIARA, WSPÓLNOTA I... ZUPA KLASZTORNA

6 kwietnia w elbląskim klasztorze odbył się coroczny Kiermasz Wielkanocny. Spotkanie przyciągnęło nie tylko parafian, ale i licznych przyjaciół misji. Można było zakupić wypieki, świąteczne dekoracje, misyjne pamiątki z Ekwadoru i Kenii, a przede wszystkim – posmakować „zupy klasztornej” z 1802 r., która stała się kulinarnym hitem. Dużym zainteresowaniem cieszyło się również stoisko o. Tomasza Tęgowskiego z Franciszkańskiego Centrum Medycyny Klasztornej, gdzie bracia dzielili się wiedzą o ziołach i naturalnych sposobach leczenia.

REKOLEKCJE W SKĄPEM – OD PUSTYNI DO EKWADORU

W dniach 12–16 kwietnia o. Mateusz Świątosławski i br. Robert Koziełski poprowadzili rekolekcje wielkopostne w parafii w Skąpem oraz w miejscowej szkole w Radoszynie. Był to czas nie tylko duchowej odnowy, próby obudzenia i zaangażowania dzieci i młodzieży w sprawy wiary, ale i świadectwa o franciszkańskich misjach. Obdarowując innych tym, co w braciach najlepsze, sami stali się obdarowani.

30 LAT OBECNOŚCI I ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE W EKWADORZE

26 kwietnia w Santo Domingo o. Oskar Gaón przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Bertrama Wicka. To pierwsze święcenia od 11 lat w naszej delegaturze, co nadało uroczystości szczególnego znaczenia. Wspólnota dziękowała za dar powołania i obecność misjonarzy. Obecni byli m.in. o. Wojciech Kulig, minister prowincjalny, i o. Carlos Trovarelli, minister generalny, którzy w krótkim słowie podziękował

braciom za serce i zaangażowanie w budowanie Kościoła lokalnego. Była to też okazja do wspomnienia śp. o. Mirosława Karczewskiego – jednego z pionierów tej misji.

SPOTKANIE O PRZYSZŁOŚCI MISJI W ERZE AI

Od 13 do 15 maja w Licheniu odbył się Ogólnopolski Zjazd Sekretarzy ds. Misji Zakonów Męskich. Temat przewodni – sztuczna inteligencja w służbie Ewangelii. Uczestnicy omawiali, jak nowe technologie mogą wspierać misyjne działania – od tłumaczeń po ewangelizację w mediach. Br. Robert przypomniał, że św. Maksymilian Kolbe z pewnością szukałby dziś dróg dotarcia do ludzi także poprzez AI. Spotkanie było też okazją do dzielenia się doświadczeniami z różnych kontynentów.

DUCHOWE I BRATERSKIE SPOTKANIE FRANCISZKANÓW

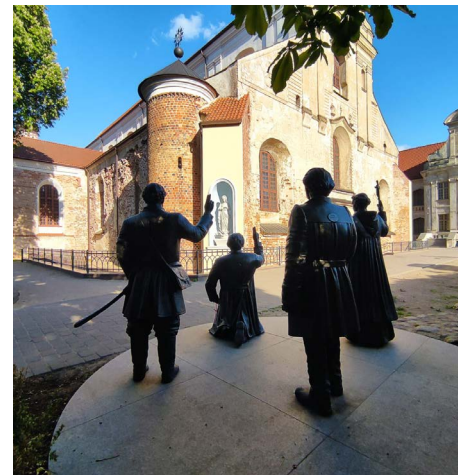
Kilka dni później w dniach 20–23 maja 2025 r. odbyło się wiosenne zebranie sekretarzy prowincjalnych ds. misji zakonów franciszkańskich w Polsce. Spotkanie miało miejsce w klasztorze w Wilnie i zgromadziło sześciu braci – czterech OFM i dwóch OFMConv – reprezentujących dziesięć polskich prowincji franciszkańskich (zabrakło reprezentantów OFMConv).

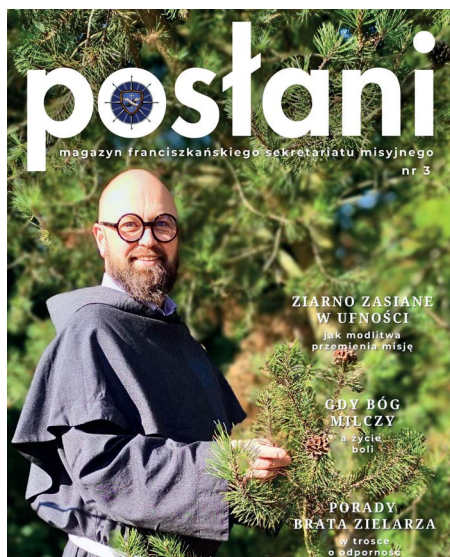
To było wyjątkowe doświadczenie – nie tylko pod względem organiza-

cyjnym, ale przede wszystkim duchowym i braterskim. Nasze spotkanie rozpoczęliśmy od zapoznania się z bogatą historią obecności franciszkanów w Wilnie. Już od pierwszych chwil dało się wyczuć niezwykłą atmosferę tego miejsca – klasztor naszych braci, mający kilkusetletnią, burzliwą historię, położony w samym sercu starówki, w pobliżu Ostrej Bramy, to przestrzeń pełna ducha i modlitwy.

Bracia uczestniczyli we wspólnej Eucharystii, modlitwie brewiarzowej i adoracji Najświętszego Sakramentu, a także zwiedzili wileńską starówkę, cmentarz na Rossie, oraz spędzili całe jedno popołudnie w prawdziwie braterskiej atmosferze w Miednikach Królewskich.

Czas spędzony razem zaowocował inspirującymi rozmowami na temat formacji, organizacji warsztatów misyjnych dla młodych zakonników oraz przyszłości franciszkańskich misji w zmieniającym się świecie. Wspólna refleksja, wymiana doświadczeń i serdeczna atmosfera tego spotkania umocniły nas w przekonaniu, że misyjne zaangażowanie to nie tylko zewnętrzne działania, ale przede wszystkim świadectwo wspólnoty i braterskiej jedności.

REDAKCJA „POŚLANYCH” – NOWE POMYSŁY, TA SAMA MISJA

W maju odbyło się redakcyjne spotkanie magazynu „Pośłani” w Kołobrzegu. Omawiano nowy numer pisma dostępnego już w wielu miejscach naszej Prowincji, ale i poza nią, którego głównym tematem są jubileusze: 30-lecie misji w Ekwadorze i 800-lecie Pochwały stworzeń św. Franciszka.

Redakcja dziękuje wszystkim braciom, którzy promują pismo w parafiach i klasztorach, podczas rekolekcji i innych wydarzeń – dzięki Wam Ewangelia niesie się dalej!

GDAŃSK – JUBILEUSZ 30-LECIA MISJI W EKWADORZE

31 maja w Gdańsku odbyły się uroczystości jubileuszowe z okazji 30-lecia obecności naszej Prowincji w Ekwadorze. W wydarzeniu uczestniczyli bracia z Polski, Ekwadoru, Niemiec i Szwecji, a także rodziny misjonarzy. Konferencję o misyjności wygłosił o. Rafał Zarzycki, podkreślając, że misje to nie luksus, lecz istota franciszkańskiego powołania – gotowość, by iść z pokorą do drugiego człowieka. Misyjność to obecność, towarzyszenie, edukacja i służba, a nie jedynie geograficzne posłanie.

Po Eucharystii nie zabrakło wzruszeń, wspomnień i wspólnego świętowania.

br. Robert Kazielski

RYCERSTWO NIEPOKALANEJ POLSKI PÓŁNOCNEJ

rycerstwoniepokalanej.org

DAJ SIĘ PORWAĆ NIEPOKALANEJ!

W sobotę, 21 czerwca 2025 r., Ostróda stała się miejscem niezwykłego wydarzenia, które połączyło ducha modlitwy, wiedzy i sportowej rywalizacji – mowa o „Biegu Rycerskim” pod hasłem „Daj się porwać Niepokalanej!”. Wydarzenie zgromadziło dzieci i młodzież z Bolszewa, Lęborka i Ostródy, które stworzyły sześć drużyn, gotowych do duchowo-fizycznego wyzwania.

Uczestnicy rozpoczęli dzień wspólną Eucharystią w kościele pw. świętych Hiacynty i Franciszka w Ostródzie. Mszy świętej przewodniczył o. Robert Wołyniec, wikariusz Prowincji św. Maksymiliana, a homilię wygłosił o. Robert Twardokus, gwardian i proboszcz parafii pw. św. Franciszka z Asyżu w Ostródzie.

Po duchowym początku uczestnicy ruszyli na trasę biegu, która w tym roku wiodła wokół jeziora Sajmino. Na zawodników czekało 10 stanic, na których musieli wykazać się zarówno wiedzą religijną, jak i sprawnością fizyczną. Pytania dotyczyły objawień fatimskich oraz „Pieśni Słonecznej” św. Franciszka z Asyżu, co miało

szczególne znaczenie w roku jubileuszu 800-lecia jej powstania. Każda stacja była także miejscem sportowych zadań – od torów przeszkód po zadania zespołowe.

Zwycięstwo przypadło drużynie z Lęborka w kategorii starszych oraz zespołowi z Ostródy w kategorii młodszych. Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody – zarówno za zaangażowanie, jak i ducha wspólnoty.

Po wspólnym posiłku na placu przy franciszkańskim kościele odbył się mały pokaz talentów. Dzieci śpiewały, grały na instrumentach i recytowały wiersze – pokazując, że duch Rycerstwa Niepokalanej to nie tylko modlitwa i wiedza, ale też radość życia i kreatywność.

Organizatorami wydarzenia byli o. Michał Nowak, asystent ds. Rycerstwa Niepokalanej Polski Północnej oraz o. Mateusz Świętosławski, asystent ds. powołań, wraz z gronem zaangażowanych wolontariuszy z Ostródy. Jak sami podkreślali, radość dzieci, ich zaangażowanie i świadectwo wiary są najpiękniejszą nagrodą za trud przygotowań.

Na zakończenie padła ważna zapowiedź: kolejna edycja Biegu Rycerskiego odbędzie się 20 czerwca 2026 r. – ponownie w Ostródzie!

Maja z Bolszewa nie miała wątpliwości: „Przyjadę na pewno! To był najfajniejszy dzień w tym roku!”

Maja Studzińska

Zapałało serce

*Anioł Pański przycupnął
w zakamarkach duszy
całkiem święcie wzruszony
jak rosą poranek*

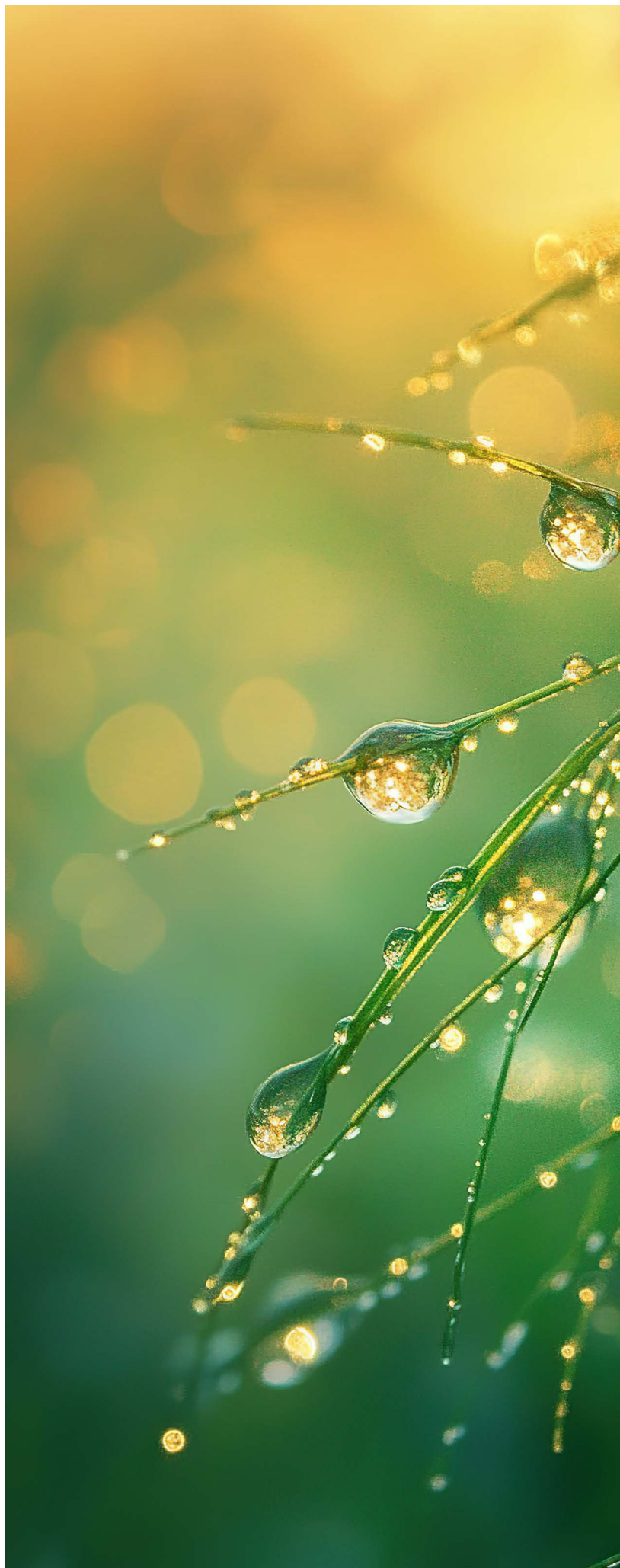
*rany Boskie Pan Jezus
zajrzał śmierci w oczy
Bóg nadzieję dostatnią
wysypał z rękawa*

*na gorąco poezją
zapałało serce
Bóg jak amen w pacierzu*

nie udaje życia

Koszalin, 2025

br. Zbigniew Maria Jaskowski

Prowincja św. Maksymiliana Marii Kolbego
Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych

wyproś i ocal

POWOŁANIE

BIBLIOTEKA PROWINCJALNA

STARE DRUKI

4 marca wróciły z Pracowni Restauracji Książki BUP. Są zdezynfekowane, rozpakowane, złożone na regałach w klimatyzowanym pomieszczeniu i dostępne do użytkowania. Część z nich (skany) można znaleźć na „Polonie”. Spis wszystkich (z wyjątkiem paru ostatnich nabytków) zawarty jest w książce br. Zbigniewa Joskowskiego „Katalog starych druków Biblioteki Franciszkanów w Gnieźnie”, Gnieźno-Banino, Wydawnictwo Rost 2010.

PODŁOGA

Rozpoczęły się pewne zabiegi zmierzające do remontu podłogi w pomieszczeniu jej poprzedniej lokacji. Ma tu wrócić część naszych zasobów, dzięki czemu drewniana podłoga zostanie odciążona. Po spotkaniu ekipy osób kompetentnych i omówieniu tematu, otrzymaliśmy zgodę konserwatora na zdjęcie desek podłogowych, celem zdiagnozowania stanu obecnego i ustalenia możliwych rozwiązań. Na chwilę obecną (5/7/2025) częściowo zdemontowaną podłogę wizytują i diagnozują kolejne osoby zaangażowane w temat; czeka nas wspólne spotkanie, zapewne jeszcze w sierpniu, i konkretne decyzje.

DUBLETY

Sukcesywnie je wyodrębniamy i oddajemy do „adopcji” Braciom, innym bibliotekom franciszkańskim, następnie bibliotekom w ramach stowarzyszenia „Fides”, wreszcie pozostałym zainteresowanym. Resztę oddajemy do antykwariatu. Tym sposobem wyzbywamy się około 500 książek w ciągu kwartału. W tej liczbie zawierają się też pozycje, które trafiają do nas, lecz nie mieszczą się w naszym profilu (filozofia, teologia, franciszkanizm). Miejsce ubytkowanych zajmują nowe książki – za każdą wycofaną przyjmujemy jedną nową. Tym sposobem zasoby już nie rosną, ale się aktualizują. Lista dubletów jest regularnie publikowana na stronie Biblioteki na Facebooku, podobnie jak inne aktualne informacje jej dotyczące.

STAN OBECNY

Na chwilę obecną Biblioteka liczy 55 zarejestrowanych użytkowników, spośród których około ¼ korzysta z niej regularnie.

W Bibliotece zatrudniona jest jedna wykwalifikowana bibliotekarka oraz dwoje wolontariuszy.

Biblioteka to nie tylko książka. To także czytelnia, archiwum, jak i miejsce o charakterze duszpasterskim, atrakcja turystyczna, miejsce rekreacyjne i integracyjne.

Codzienna praca, oprócz wspomnianych aktywności, polega na katalogowaniu książek, tworzeniu rekordów dla nowych pozycji oraz porządkowaniu i tworzeniu katalogu archiwaliów.

Biblioteka oczekuje na zainteresowanych czytelników w środy w godzinach 10.00-12.00, 15.00-17.00 i 19.00-21.00.

PERSPEKTYWY

Po zakończeniu wspomnianych spraw remontowych, spodziewamy się przyjąć kolejne zasoby książek do selekcji. Trafiły do nas już książki od kilku Braci oraz z klasztoru w Kołobrzegu, spodziewamy się przyjąć księgozbiór Sekretariatu Misyjnego oraz dwóch innych klasztorów, na miarę naszych możliwości.

Gratką jest (będzie) katalogowanie naszych unikatów. Mowa o około 9000 tytułów – to unikaty na skalę 40 bibliotek kościelnych w Polsce tworzących katalog centralny w ramach stowarzyszenia „Fides”. Katalogowanie do żmudna praca; aktualne tempo to kilka pozycji książkowych miesięcznie.

Budowany katalog naszych archiwaliów ma postać pliku Excel dostępnego online. Wśród archiwaliów odrębną rzeczywistością są zasoby filmowe, które również doczekały się swego spisu. Elementem tego procesu jest digitalizacja taśm VHS z nagranyymi naszymi wydarzeniami, jak śluby czy święcenia. Wśród oczekujących filmów są też taśmy jeszcze starszego typu oraz innego rodzaju archiwalia.

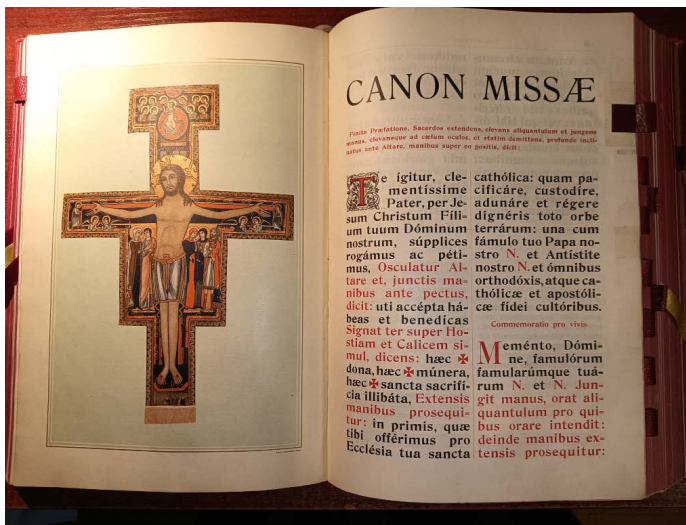
Od czasu do czasu Bracia i osoby świeckie zgłaszają zainteresowania konkretnymi książkami lub archiwaliami. Nie zawsze są one „na wyciągnięcie ręki”, ale zasadniczo temu służy nasza praca: uczynieniu naszych zasobów dostępnymi, aby osoba szukająca czegoś konkretnego z przekonaniem (bądź przypuszczeniem) że jest to w naszym posiadaniu, mogła z tego skorzystać.

a. Krzysztof M. Bartczak

Ryt franciszkański „Proprium Missarum”

O. KRZYSZTOF M. BARTCZAK

W ramach cyklu artykułów „Ryt franciszkański” pochylamy się nad tym, co w naszej franciszkańskiej liturgii i paraliturgii, bodajże, dość nieoczywiste. Nad czymś, co kiedyś stanowiło element centralny, a dziś, choć nietknięte w księgach, znajduje się na mentalnych rubieżach naszego charyzmatu.

ZAKURZONA

Gdy odkryłem istnienie Proprium Missarum OFMConv z 1951 r. (zdjęcie 1), odłożyłem na półkę Missale Romano-Seraphicum OFM z 1954 r. (zdjęcie 2). Może i ta druga księga jest ładniejsza i integralna, za to ta pierwsza jest po prostu nasza. To znaczy: jest elementem naszego dziedzictwa, żywego dziedzictwa, niekoniecznie rozumianego w kategorii eksponatów muzealnych.

KSIEGA?

Ściśle rzecz ujmując, to niesamoistny dodatek do różnych edycji Missale Romanum, wraz z sześcioma „dodatkami do dodatku”. Ostatnio miałem okazję zrobić dla niego rekord (opis bibliograficzny) w Nukat, gdzie nadano mu numer xx005789730.

NASZA?

Brat Mniejszy Konwentualny, mając – z zachowaniem aktualnego prawa – odprawić Mszę Wszechczasów, byłby zobowiązany odprawić ją według Missale Romanum z 1962 r., z uwzględnieniem tekstów i norm zawartych w omawianym Proprium Missarum z 1951 r.

1962?

A nawet 1954, bo i ta forma jest dziś w użyciu, obok innych mieszanych. Proprium Missarum, jako powstałe przed 1955 rokiem (reforma Cum hac nostra aetate), reprezentuje liturgię wg Divino afflatu, bogatszą niż ta znana nam z wytycznych Summorum Pontificum i Traditionis Custodes.

ZAGINIONE ELEMENTY

...a może po prostu uznane za przebrzmiałe, nieaktualne, niepotrzebne. Niezależnie od podejścia, należy za- uważać i stwierdzić ich istnienie.

CO ZAWIERA?

Po pierwsze, oczywiście, kalendarz i teksty euchologiczne: 143 Mszy własnych naszego Zakonu. Wśród nich na uwagę zasługują celebracje ku czci św. Franciszka; oprócz Wigilii (3 X) oraz Uroczystości (4 X), są też: Kanonizacja (16 VII), Uroczysta Komemoracja (16 IV), Stygmatyzacja (17 IX), Odnalezienie ciała (12 XII) i Przeniesienie (25 V).

W kalendarzu są też Msze własne naszego Zakonu na kilka Świąt Pańskich i Matki Bożej oraz innych świętych i błogosławionych, których dzisiejszy kalendarz już nie uwzględnia.

A OPRÓCZ TEKSTÓW MSZALNYCH?

Księga zawiera także pewne normy dotyczące celebracji: wymienianie z imienia Świętego Ojca naszego Franciszka w modlitwach A cunctis, Mundet et muniat, oraz Confiteor, a także użycie Credo we wszystkich celebracjach ku czci św. Franciszka i w Uroczystość Wszystkich Świętych Franciszkańskich.

OKTAWA ŚW. FRANCISZKA

Dziś uroczystość jednodniowa, kiedyś – jak nakazuje Proprium Missarum – była celebrowana (komemorowana) przez osiem kolejnych dni, wraz z codziennym Credo i Prefacją o św. Franciszku.

DWIE PREFACJE

Zasadniczo jedna co do tekstu, lecz dwie co do melodii: Praefatio Solemnis i Praefatio Ferialis (na Msze wotywnie). Przydałaby się jeszcze Praefatio Solemnior, ale najwyraźniej nie była w użyciu.

Ciekawostka, choć być może rzecz oczywista: jest w prefacji taka jedna nutka, na którą niektórzy czekają cały rok. Owa jedna nutka pojawiająca się w słowie „seraficką”, jedyna ponad tonem recytatywnym, występuje tylko w Praefatio Solemnis.

SNOPY ŚWIATŁA

Kilka, nie więcej. Żeby nie zanudzić, może zaciekawić i zaprosić osoby zaciekawione do własnych poszukiwań i odkryć w tej materii. O kolejnych – przy następnej okazji.

Komnata Syna Bożego

Kompendium nauki św. Antoniego o Matce Bożej (2)

O. NORBERT M. SIWIŃSKI

W pierwszej części naszego cyklu przyjrzelśmy się Maryi jako *Zwierzciadłu bez skazy*. Święty Antoni – Doktor Ewangeliczny – ukazał nam Matkę Miłosierdzia jako Tę, która odbija światło Boga bez najmniejszego cienia grzechu. Błogosławiona Dziewica to żywe Tabernakulum Wcielnego Słowa i Świątynia Ducha Świętego. Odkrywaliśmy Jej duchową wielkość poprzez symbole jutrzenki, arki, drzewa życia i kopca pszenicy, w których św. Antoni – z kunsztem kaznodziei i głębią teologa – odczytywał prawdy o Jej roli w historii zbawienia.

Dziś, kontynuując tę refleksję, zapraszam do drugiej części *Kompendium*, w której skupimy się na centralnym tytule mariologicznym w nauczaniu św. Antoniego. Jest to najpiękniejsze i najwznioślejsze imię Maryi: **Matka**.

Mater Dei. Serce tajemnicy Wcielenia

Święty Antoni z Padwy z niezwykłą konsekwencją prowadzi nas ku centrum całej swojej myśli maryjnej: ku tajemnicy Bożego macierzyństwa. Dla Doktora Ewangelicznego nie ma głębszego tytułu, piękniejszego przywileju, bardziej poruszającej godności niż ta, że Dziewica z Nazaretu zrodziła Syna Bożego. W tym jednym wydarzeniu – cudownym i niepowtarzalnym – streszcza się według niego cała tajemnica Maryi.

W *Kazaniu na Narodzenie Pańskie* św. Antoni nie waha się wypowiedzieć słów zachwytu nad tym misterium: „Porodziła więc Syna. Jakiego Syna? Bogu Syna Bożego. O Ty szczęśliwsza od wszystkich szczęśliwych, która przedstawiłaś Syna Bogu Ojcu! Urodziła Syna swego. Ojciec dał Bóstwo, Matka człowieczeństwo; Ojciec majestat, Matka słabość”¹.

Zrodzenie z Ojca – wieczne. Zrodzenie z Maryi – w czasie. W tej podwójności narodzin objawia się pełnia tajemnicy Wcielenia. Maryja daje ciało Temu, który od wieków jest współistotny Ojcu. Doktor Ewangeliczny przypomni w swym wykładzie o tajemnicy Narodzenia Pana: „Dzisiaj Dziewica, ta ziemia błogosławiona, której błogosławił Pan, wydała na świat zieloną trawę, pożywienie pokutników, czyli Syna Bożego. Dziś zdobną jest ona w kwiaty róż i lilii” (*Kazanie na Zwiastowanie Błogosławionej Dziewicy Maryi*)². Charakterystyczne łacińskie słowo „hodie”, czyli „dzisiaj”, wskazuje nie tylko na powiązanie z konkretnym obrzędem liturgicznym, ale również na prawdziwość narodzenia się Jezusa w czasie.

Tocudowne narodzenie Jezusa św. Antoni opisuje słowami zachwytu, podkreślając jego bezprecedensowość: Maryja jest „prawdziwie błogosławiona, bo nie była niepłodna ani nie była nieczysta, była bez wstydu płodna, bez uciążliwości brzemienna, bez bólu rodząca, która bez przykładu w rodzaju kobiecym jest dziewicą i matką i porodziła Boga” (*Kazanie świąteczne na Zwiastowanie Świętej Maryi*)³.

Quae tanta gratia: Jakże wielka łaska!

Święty Antoni podkreśla również, że to macierzyństwo nie jest wyłącznie biologicznym faktem, lecz wyrazem najgłębszej relacji stworzenia z Bogiem. „O nieoceniona godności Maryi! O niewypowiedziana wzniosłości łaski! O niedościgniona głębokości miłosierdzia! Któremu bowiem aniołowi lub człowiekowi udzielona była kiedykolwiek tak wielka łaska i tak wielkie miłosierdzie, jak błogosławionej Dziewicy, którą Bóg Ojciec zechciał wziąć na Matkę dla własnego, równego sobie Syna” (*Kazanie na Wniebowzięcie Błogosławionej Dziewicy Maryi*)⁴.

¹ In Nativitate Domini, 6: „Peperit ergo filium. Quem filium? Deum Dei Filium. «O omni felici felicius, quae Filium communicasti Deo Patri!» Quanta gloria esset pauperulae feminae si mortali imperatori filium communicasset! Quanta longe longius maior gloria Virgini, quae communicavit Filium Deo Patri! Peperit filium suum. «Pater dedit deitatem, Mater humanitatem; Pater maiestatem, Mater infirmitatem»”. W cytowanym fragmencie św. Antoni przytacza myśl św. Bernada z Clairvaux. Wszystkie cytaty zostały przetłumaczone z wydania krytycznego (łacińskiego) pism św. Antoniego: S. Antonii Patavini, O. Min., Doctoris Evangelici, Sermones dominicales et festivi ad fidem codicum recogniti t. I-III, Patavii 1979.

² In Annuntiatione BMV, 13 (II,122,19-21): „Hodie Virgo, terra benedicta, cui benedixit Dominus, herbam virentem, pabulum poenitentium, parturit, idest Dei Filium. Hodie picturatur floribus rosarum et liliis convallium”.

³ In Annuntiatione Sanctae Mariae, 4 (III,154,3-6): „Vere benedicta, quia nec sterilis, nec immunda: sine rubore fecunda, sine gravamine grvida, sine dolore puerpera, quae sine exemplo muliebris conditionis et virgo et mater est et Deum genuit”.

⁴ In Assumptione BMV, 3: „O inextimabilis Mariae dignitas! O inenarrabilis gratiae sublimitas! O ininvestigabilis misericordiae profunditas! Quae tanta gratia, quae tanta misericordia angelo vel homini umquam facta fuit vel fieri potuit, quanta beatae Virgini, quam Deus Pater sui proprii Filii, sibi aequalis, ante saecula geniti, Matrem esse voluit?”.

W komentarzu do liturgii świąt Narodzenia Pańskiego św. Antoni rozróżnia trzy Msze, które mają symbolizować trzy rodzaje narodzin Chrystusa: z Ojca, z Matki, i z obu. Pierwsza – nocna – mówi o narodzeniu wiecznym, druga – poranna – o narodzeniu z Maryi, a trzecia – dzienna – łączy oba wydarzenia, symbolizując przyszłe poznanie tajemnicy Wcielenia w świetle wieczności⁵.

Ta duchowa głębia prowadzi Antoniego do szczególnego rodzaju kontemplacji – połączenia zachwyty nad Boską Osobą Syna z czułością wobec Jego Matki. W jednym z obrazów pisze: „Prawdziwie błogosławione [ono], które nosiło Ciebie Boga i Syna Bożego, Pana aniołów, Stwórcę nieba i ziemi, Odkupiciela świata. Córnica nosiła Ojca; ubożuchna Dziewica nosiła Syna” (*Na cześć Błogosławionej Dziewicy Maryi*)⁶.

Maryja jest *Mater Dei* – Matką Boga: prawdziwą *Theotokos*, wybraną na mocy Bożej wszechmocy i łaski, uświęconą przez Ducha Świętego: „Zauważ, że ogień

Figura Św. Antoniego w kościele w Poznaniu

Św. Antoni nigdy nie oddziela macierzyństwa Maryi od relacji z Trójcą Świętą. Bóg Ojciec daje Jej Syna, Duch Święty napędza Ją łaską, a Syn przyjmuje z Niej ciało.

przemaga wszystko; nie daje się ogarnąć, a w tych rzeczach, w których się wzniecił, wykonuje własne działanie; daje siebie wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób zbliżają się do niego; odnawia się i nie zmniejsza, gdy się udziela. Tak Duch Święty, równy Ojcu i Synowi, wszystko przezwycięża [...] Ten ogień zstąpił na Dziewicę i napędził Ją charyzmatem łask” (*Kazanie na Święto Oczyszczenia Błogosławionej Dziewicy Maryi*)⁷.

Dies desponsationis. Dzień zaślubin

Zauważmy również, iż św. Antoni nigdy nie oddziela macierzyństwa Maryi od relacji z Trójcą Świętą. Bóg Ojciec daje Jej Syna, Duch Święty napędza Ją łaską, a Syn przyjmuje z Niej ciało. Dziewica staje się więc przybytkiem Trójcy, tronem chwały, bramą nieba, komnatą Króla, a zarazem matką pokorną i ubogą. Z powodu tak głębokiej relacji z Bogiem Maryja nazywana jest w kazaniach „pokojem gościnnym Ducha Świętego, salą biesiadną Trójcy”⁸, „przybytkiem zbudowanym i poświęconym przez łaskę Ducha Świętego” oraz „świątynia Ducha Świętego”⁹ (*sacrum Spiritus Sancti*)¹⁰.

Dokładna lektura Kazań św. Antoniego pozwala nam zauważyć, iż w perspektywie Bożego macierzyństwa franciszkanin używa licznych i pięknych pojęć z zakresu chrześcijańskiej mistyki. Antoni mówi nawet o duchowych zaślubinach: „Pełna łaski dziewicza Maryja ukoronowała zatem Syna Bożego diademem ciała w dniu zaślubin, czyli poczęcia, kiedy zjednoczyła się natura Boska, jakby oblubieniec, z naturą ludzką”¹¹. W *Mowie pochwalnej na cześć Błogosławionej Dziewicy Maryi* Kaznodzieja wkłada w usta Syna następujące słowa pochwały: „Jak piękna je-

steś duchem, jak wdzięczna ciałem, matko moja, oblubienico moja, łanio najdroższa, pełna rozkoszy, czyli nagród życia wiecznego”¹².

Porta gratiae et humilitatis. Brama łaski i pokory

W świetle nauczania św. Antoniego z Padwy, Boże macierzyństwo Maryi nie jest jedynie wydarzeniem historycznym, ale nieustannie aktualnym misterium. W Nim zawiera się cała nadzieja ludzkości – że Bóg przyszedł do nas przez Matkę i przez Nią nie przestaje przychodzić. Maryja jako Matka Chrystusa i Matka Kościoła, jawi się jako brama łaski i pokory, przez którą Słowo staje się Ciałem także dziś – w sercach wierzących.

Ale to jeszcze nie wszystko...

Antoni, z duchową wrażliwością i przenikliwością teologa, prowadzi nas dalej – ku tajemnicy duchowego macierzyństwa Maryi. Uczy nas, że Ta, która zrodziła Syna Bożego w Betlejem, pragnie rodzić Go również w duszy każdego człowieka. I że każdy wierzący może stać się bratem, siostrą – a nawet matką Chrystusa – gdy przyjmuje Słowo i wydaje je światu przez miłość i dobre czyny.

Właśnie temu wymiarowi poświęcone będzie nasze kolejne *Kompendium wiedzy o nauce św. Antoniego*: Maryja jako Matka dusz, Matka łaski, Matka każdego ucznia Chrystusa. Zobaczymy, jak św. Antoni ukazuje Ją nie tylko jako Matkę Boga, ale i jako Matkę każdego z nas – pełną czułości, mocy i duchowej płodności.

Zapraszam więc do kolejnej części naszej franciszkańskiej podróży, gdzie rozważymy najczulszy i najbardziej osobisty aspekt macierzyństwa Maryi – Jej duchowe macierzyństwo względem każdego człowieka.

⁵ IPor. In Annuntiatione Sanctae Mariae, 15.

⁶ In Laudem BMV, 3: „Vere beatus (venter), qui te Deum et Dei Filium, angelorum Dominum, caeli et terrae Creatorem, mundi Redemptorem portavit. Portavit Patrem Filia; portavit Filium Virgo paupercula”.

⁷ In Festo Purificationis BMV, 16: „Nota quod, ignis universa superat; teneri non valet, et ea in quibus ingignitur ad propriam agit operationem; traditus sui ipsius omnibus quocumque modo propinquantibus; renovativus, et non minoratur in sui traditione. Sic Spiritus Sanctus, aequalis Patri et Filio, omnia superat [...] Iste ignis in Virginem supervenit et eam charismate gratiarum replevit”.

⁸ In Assumptione BMV, 2: „hospitium Spiritus Sancti, triclinium Sanctae Trinitatis”.

⁹ In Purificatione BMV, 6: „tabernaculum Sancti Spiritus gratia constructum et dedicatum”.

¹⁰ In Laudem BMV, 3 (l, 159, 10): „sacrum Spiritus Sancti”.

¹¹ Por. In Ass 3 (ll, 148, 13-16): „Quia beata Maria Dei Filium coronavit diademate carnis, in die desponsationis suae, id est conceptionis, qua unita est divina natura, tamquam sponsa, humanae naturae”. Św. Antoni cytuję tu komentarz glosy zwyczajnej i interlinearnej do Pieśni nad Pieśniami – por. ll, 148, przypis 57: „Clo ord. et int. Cant 3, 11”.

¹² In Laudem BMV, 4: „Quam pulchra es mente, quam decora corpore, mater mea, sponsa mea, cerva carissima, in deliciis, id est vitae aeternae praeemiis”.

Boże pociągnięcie

Pociągnij mnie (...) Pobiegnijmy! (Pn 1, 4)

*w głęboką obecność Boga
z Bogiem w ciepłe łaski żyjmy
bo bez Niego wielka trwoga*

*Pragnę iść maryjną drogą
i maryjny spożyć miód
lecz goryczy jest nieboga
krzyż to nie jest szczęścia cud*

*Nie pójdziemy inną drogą
w innych świętych, ani w Janie
krzyż konieczną jest metodą
a bez krzyża to cud w Kanie*

*W Kanie właśnie to bez trudu
słodkie wino popijano
u nas grzechów wiele brudu
oczyszczenie krzyża miano*

*O jak ciężko krzyż wybierać
całą gorycz wziąć na plecy
w stronę nieba tam spojrzeć
tu zostawić wszystkie rzeczy*

a. Józef Maria Kazmierczak

NIE WIEM, NIE ZNAM SIĘ, ZAROBIONY JESTEM...

(DYREKTORIUM HOMILETYCZNE Z ROKU 2014, CZĘŚĆ I)

O. MICHAŁ NOWAK

Wiele lat temu jako młody ksiądz, głosiłem rekolekcje wielkopostne w Płocku. Wikariusz tamtejszej parafii zaproponował proboszczowi, żeby może, z okazji Wielkiego Postu, wygłaszali codzienną, krótką homilię podczas wieczornej Eucharystii. Spotkał się z odmową. Argument? Bo proszę księdza, trzeba by zakupić jakieś książki z kazaniami, no bo z czegoś trzeba korzystać. Fakt, nie było jeszcze internetu, za to własna duchowość i intelekt nie wzbudzały we wspomnianym proboszczu zbyt dużego zaufania.

Nie mam talentu do głoszenia... Ileż to razy słyszałem tę wymówkę, która zwykle uzasadniała elegancko wydrukowane z internetu „kazanie”, którego pierwsza lektura niestety zwykle dokonywała się już na ambonie, co sprawiało, że znaki przestankowe, intonacja czy jakiegokolwiek poczucie celu, ku któremu to słowo zmierza, zwykle się zacierały. Na ten argument („nie wiem, nie znam się”) jeden z wybitnych, polskich homiletów odpowiadał zwykle – to prawda, artystów w świecie jest niewielu, ale za to dobrych rzemieślników całe mnóstwo. Innymi słowy – tego można się nauczyć. O ile, rzecz jasna, człowiek czegokolwiek w tym względzie uczyć się jeszcze zamierza.

To prawda, że dzięki talentowi i ćwiczeniu niektórzy przemawiają publicznie sprawniej od innych. Świadomość osobistych ograniczeń w tym względzie można jednak przezwyciężyć przypomnieniem sobie, że Mojżesz miał wadę wymowy (por. Wj 4, 10), że Jeremiasz uważał się za zbyt młodego, aby przemawiać (por. Jr 1, 6), i że Paweł, jak sam przyznaje, odczuwał bojaźń i drżenie (por. 1 Kor 2, 2-4). Nie trzeba być wielkim mówcą, aby skutecznie wygłaszać homilie. oczywiście sztuka oratorstwa czy publicznego przemawiania, obejmująca właściwe posługiwanie się głosem, a nawet gestem, warunkuje udaną homilię. Najbardziej liczy się jednak to, żeby kaznodzieja umieszczał słowo Boże w centrum własnego życia duchowego, żeby znał dobrze swój lud, żeby rozmyślał nad wydarzeniami czasów, żeby nieustannie starał się rozwijać umiejętności pomagające mu skutecznie przepowiadać, a nade wszystko, żeby w swoim ubóstwie duchowym z wiarą przyzywał Ducha Świętego, albowiem to głównie dzięki Niemu serca wiernych otwierają się na tajemnice Boże.

(Dyktorium Homiletyczne 3, dalej DH)

Jednym z narzędzi pomocnych w doskonaleniu „warsztatu homiletycznego” są z pewnością dokumenty Kościoła temu zagadnieniu poświęcone, których, jak zwykło się mówić „nikt nie czyta”. A szkoda... Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów wystosowała wspomniane już Dyktorium Homiletyczne jako wyraz pragnienia, *żeby homilia była „rzeczywiście intensywnym*

i szczęśliwym doświadczeniem Ducha, pogrążającym spotkaniem ze Słowem, stałym źródłem odnowy i wzrastania” (EG 135). Każdy homilista, dzieląc uczucia św. Pawła Apostoła, ma odnawiać świadomość, że „jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada nasze serca” (1 Tes 2, 4). (Dekret dołączony do DH)

Postanowiłem więc „ułatwić nieco” Braciom sprawę i mając świadomość, że nadmiarem czasu nikt z nas nie dysponuje, zamierzam pokrótce omówić kilka, ważniejszych, moim zdaniem, fragmentów z tego watykańskiego dokumentu.

Pierwszorzędne wydaje mi się, nieustannie przypominać, poczucie odpowiedzialności za powierzonych sobie wiernych i za słowo do nich kierowane. To naprawdę nie jest bez znaczenia co i jak z naszych, kościelnych ambon mówimy. Tym bardziej, że nie chodzi wyłącznie o nas i słuchaczy, ale nade wszystko o Boga, który chce się nieustannie, również poprzez słowo kaznodziei objawiać swojemu ludowi. Co więcej, z naszej strony, to również swoisty wymiar uwielbienia Boga. *Ponieważ homilia nieodłącznie należy do liturgii, jest nie tylko pouczeniem, lecz także aktem kultu. Czytając homilie ojców Kościoła, zauważamy, że wielu z nich kończy swój wywód doksologią i słowem „amen”; rozumieli oni bowiem, że homilia ma nie tylko uświęcać lud, ale i sławić Boga. Jest ona hymnem wdzięczności za magnalia Dei, nie tylko informującym zgromadzonych, że słowo Boże wypełnia się w ich słuchaniu, lecz także wielbiącym Boga za to wypełnienie.* (DH4)

Jeśli tego rodzaju argumenty nie są w stanie skłonić nas do większej gorliwości w przygotowywaniu naszych homilijnych wystąpień, to trudno mi wyobrazić sobie inne, które mogłyby to sprawić. Tu również wyraźnie widać, że cudzy tekst, choćby najznakomitszy, może być za ledwie inspiracją, ale nie wolno posługiwać się nim jako swoim własnym, bo ani nie powstał on z osobistej pracy z tekstem świętym i współpracy z jego Autorem, ani nie wyrósł z doświadczenia konkretnej wspólnoty i z jej

potrzeb. Innymi słowy, cudze teksty są zwykle nietrafione, nie wspominając już o ich sztuczności czy zawartych w nich przykładach, które czasem są bezkrytycznie powielane przez kaznodzieję, jako jego własne doświadczenia. Dlatego Dyrektorium przypomina:

Należy też podkreślić, że homilia powinna być skrojona na miarę potrzeb danej wspólnoty i naprawdę czerpać od niej natchnienie. Papież Franciszek wymownie odnosi się do tej kwestii w Evangelii gaudium: „Duch, który inspirował Ewangelię i działa w Ludzie Bożym, wskazuje również, jak powinno się wsłuchiwać w wiarę ludu i jak powinno się głosić słowo w każdej Eucharystii. Stąd przepowiadanie chrześcijańskie znajduje w sercu kultury ludu źródło wody żywej, zarówno żeby wiedzieć, co należy mówić, jak i znaleźć właściwy sposób, by to powiedzieć. Podobnie jak wszystkim nam podoba się, żeby nam mówiono w naszym ojczystym - «macierzyńskim» języku, podobnie również w wierze podoba nam się, żeby mówiono do nas w kluczu kultury ojczystej - «macierzyńskiej», w kluczu ojczystego - «macierzyńskiego» dialektu (por. 2 Mch 7, 21. 27), i wtedy serce przygotowuje się, by słuchać lepiej. Język ten to tonalność przekazująca odwagę, oddech, moc, impuls» (DH 8)

go słówka jest interesujące dla wąskiego grona wtajemniczonych, ale czy dla wszystkich? Podobnie jak homilia utkana z cytatów z Gargano, Pronzato czy Martiniego, których nazwiska naszym słuchaczom mówią zwykle niewiele.

Homilia nie jest też nauką katechetyczną, chociaż katecheza tworzy jej istotny wymiar. Jak w przypadku egzegezy biblijnej, nie jest to pora na właściwe jej przeprowadzenie, a ponadto byłaby to odmiana praktyki przedstawiania na mszy jakiegoś wywodu, który w rzeczywistości nie wiąże się nierozłącznie z samą celebracją liturgiczną. (DH 6). A zatem tłumaczenie Katechizmu Kościoła Katolickiego podczas niedzielnej liturgii w ramach katechez dla dorosłych, bo „przecież w innym terminie tak nie przyjdą” jawi się jako zasadniczo niewłaściwe...

No i jeszcze jedna, delikatna kwestia... Wreszcie czas homilii nie powinien być przeznaczony na osobiste świadectwo kaznodziei. Nie ulega wątpliwości, że ludzi mogą mocno poruszać osobiste historie, lecz homilia powinna odzwierciedlać wiarę Kościoła, a nie po prostu własne przeżycia kaznodziei. (DH 6). Zdaje się, że im więcej „ja” na ambonie, tym mniej homilii, a więcej autopromocji, nawet jeśli intencje są całkiem dobre.

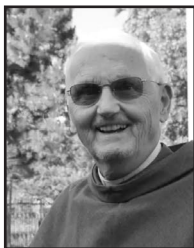
Lud Boży bardzo łaknie zgłębiania Pisma Świętego, toteż duszpasterze powinni mu zapewniać sposobność i środki do tego, by poszerzał swoją znajomość słowa Bożego. Mimo to niedzielna homilia nie jest okazją do wnikliwej egzegezy biblijnej: nie jest to pora na odpowiednie jej przeprowadzenie, a homilista powinien raczej ukazywać, jak słowo Boże spełnia się tu i teraz.

Czym więc ma być homilia? A może w tym „pierwszym odcinku” zobaczymy tylko czym z pewnością być nie powinna. Po pierwsze *nie jest ona kazaniem na jakiś abstrakcyjny temat. Innymi słowy, msza to nie jest okazją do tego, żeby kaznodzieja poruszał sprawy zupełnie niezwiązane z celebracją liturgiczną i jej czytaniem albo żeby nadużywał tekstów wskazanych przez Kościół i nagiął je do jakiejś z góry powziętej idei (DH 6).* Tu mamy cały szereg pomysłów... Choćby „gra w skojarzenia” (tak mi się to dziś słowo skojarzyło z...), albo „mam dla was coś lepszego” (dzisiejsze słowo wprowadzie o tym nie mówi, ale...), tudzież „refleksyjnego czarodzieja” (reflektując dziś nad tym słowem, moje myśli pobiegły w zupełnie inną stronę...). Posłuchajcie, zaobserwujcie, dopiszcie swoje własne propozycje...

Homilia nie jest też po prostu ćwiczeniem z egzegezy biblijnej. Lud Boży bardzo łaknie zgłębiania Pisma Świętego, toteż duszpasterze powinni mu zapewniać sposobność i środki do tego, by poszerzał swoją znajomość słowa Bożego. Mimo to niedzielna homilia nie jest okazją do wnikliwej egzegezy biblijnej: nie jest to pora na odpowiednie jej przeprowadzenie, a homilista powinien raczej ukazywać, jak słowo Boże spełnia się tu i teraz (DH 6). Być może szesnaście znaczeń tego czy innego greckie-

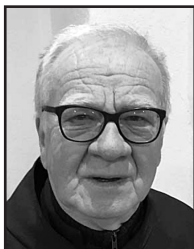
Podsumujmy więc siódmym punktem Dokumentu, który niech złagodzi ewentualne napięcie zrodzone w dotychczasowej lekturze...

*Wprowadzie homilia nie jest żadną z powyższych rzeczy, lecz to nie znaczy, że dla aktualistów, egzegezy biblijnej, pouczeń doktrynalnych i osobistego świadectwa nie ma miejsca w kaznodziejstwie; faktycznie mogą one być skuteczne jako składniki dobrej homilii. Jest nader właściwe, żeby kaznodzieja odnosił teksty konkretnej celebracji do współczesnych wydarzeń i zagadnień, dzielił się owocami wykształcenia w interpretacji jakiegoś ustępu biblijnego oraz wykazywał powiązanie między słowem Bożym a nauką Kościoła. **Wszystko to jest jak ogień: dobrze służy, ale źle panuje. Jeśli służy celowi homilii, jest dobre; jeśli zajmuje jej miejsce, nie jest dobre.** Ponadto kaznodzieja powinien przemawiać w taki sposób, żeby jego słuchacze mogli odczuć jego wiarę w moc Bożą. Nie powinien obniżać kryteriów swojego orędzia do poziomu własnego, osobistego świadectwa w obawie przed oskarżeniem, że nie praktykuje tego, co głosi. Ponieważ głosi nie siebie, tylko Chrystusa, bez obłudy może wskazywać szczyty świętości, do których jak każdy inny człowiek dąży w swojej pielgrzymce wiary. (DH 7).*

O. Stanisław Ocetek (1939-2025)

O. Stanisław Ocetek, profes wieczysty Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego (Brazylia), odszedł do Pana 30 kwietnia 2025 r., w 86. roku życia i 65. roku życia zakonnego.

Br. Czesław Nóżka (1947-2025)

O. Jarosław Karaś, profes wieczysty Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię, w ostatnim okresie życia należał do wspólnoty klasztornej w Radomsku, odszedł do Pana 12 stycznia 2025 r., w 57. roku życia i 37. roku życia zakonnego.

Strona Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: franciszkanie.gdansk.pl

Franciszkański świat w jednym miejscu: franciszkanie.tv

Codzienne rozważanie Słowa Bożego: 3zdania.pl

Duszpasterstwo powołaniowe: powolanie.com.pl

Sekretariat misyjny: sekretariatmisyjny.pl

Fundacja „Tworzyć Miłością”: fundacjatom.pl

Rekolekcje weekendowe: rekolekcjefranciszkanskie.pl

Dom św. Maksymiliana Marii Kolbego: dmk.pl

Centrum Medycyny Klasztornej: franciszkanskieziola.pl

Rycerstwo Niepokalanej Polski Północnej: rycerstwoniepokalanej.org

Noclegi w Ostródzie: domboramamazur.pl

Prześlij swoją intencję: skrzynkamodlitwy.pl

Adres redakcji:
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk

tel. 58 3018525; fax 58 3010752
wzp@franciszkanie.gdansk.pl

Nakład: 130 egz.
Numer zamknięto 10 lipca 2025 r.

Wydawca: Prowincja św. Maksymiliana Marii Kolbego
Braci Mniejszych Konwentualnych z siedzibą w Gdańsku

Redaktor: o. Mateusz Stachowski

Opracowanie materiału: Maja Studzińska

Skład i łamanie: Admar Galicja

Korekta: Maja Studzińska

Opracowano na podstawie materiałów nadesłanych.

Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz z materiałów nadesłanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów, zmiany tytułów, śródtytułów oraz poprawek merytorycznych i stylistycznych.

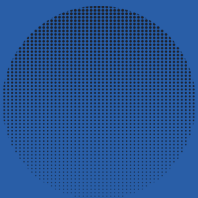
Wszystkim Autorom nadesłanych materiałów serdecznie dziękujemy!

Niech Pan obdarzy Cię pokojem +

Spis treści

Życzenia na Wielkanoc	2
Informacje z Kurii Prowincjalnej	4
Wiadomości z klasztorów Polska	11
Wiadomości z klasztorów Delegatura niemiecka	30
Wiadomości z klasztorów Misja w Ekwadorze	33
Wiadomości z klasztorów Delegatura kanadyjska	35
Dom św. Maksymiliana Nasza działalność	38
Sekretariat misyjny Nasza działalność	39
Rycerstwo Niepokalanej Polski Północnej Nasza działalność	40
Zapadło serce Poezja	41
Biblioteka prowincjalna Nasza działalność	43
Ryt franciszkański - „Proprium Missarum” Duchowość	44
Komnata Syna Bożego Duchowość	45
Boże pociągnięcie Poezja	47
Nie wiem, nie znam się, zarobiony jestem... Z notatnika homilety	48
Zmarli	50

Święcenia prezbiteratu - 26 IV 2025
- Santo Domingo, Ekwador